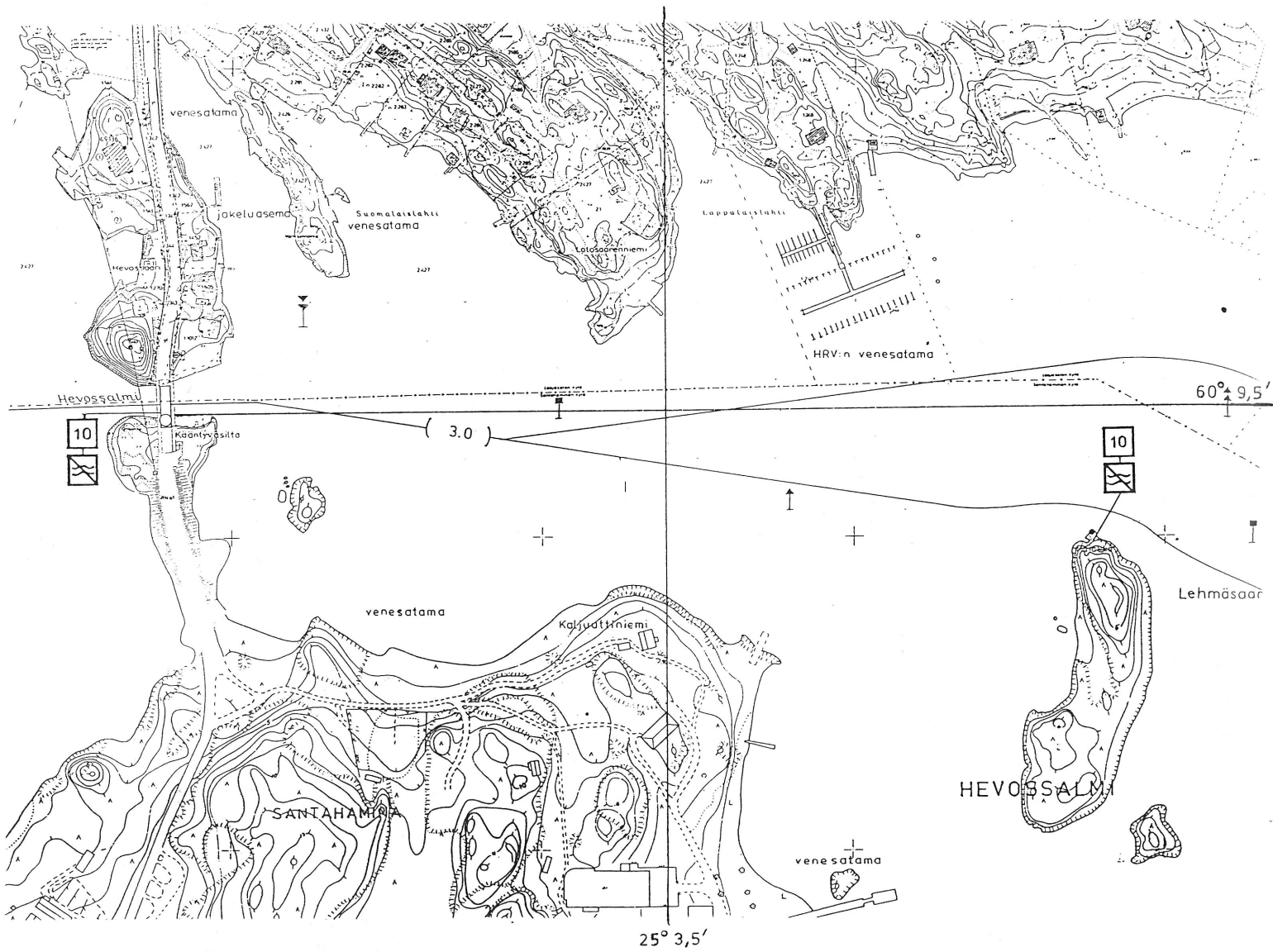

**Helsingin
Rakennusmestariveneilijät
1976 – 1996**

ISBN 952-90-7319-4
 Kustantaja: Helsingin
 Rakennusmestari-venelijät HRV r.y.
 Painopaikka: SP-Paino Ky

1996

ALKUKIRJOITUS

Tämä HRV:N ensimmäinen historiikki - juhla kirja sisältää ensimmäiset kaksikymmentä vuotta. On tullut aika täyttää HRV:n lokikirjaa matkan edistymisen arvioimiseksi ja toteamiseksi missä mennään. Asiasisältö on koottu toimintakertomuksista, talkookirjoista ja mukana olleiden jäsenten muistikuvista. Kirjan tarkoituksena on auttaa ymmärtämään nykyisiä ja tulevia HRV:n veneilijöitä sekä äitiyhdistystä, niitä suuria vapaa-ajan ponnisteluja ja uhrauksia, joilla satamamme on rakennettu. Tarkoituksellisesti on otettu vuosikertomuksiin mukaan talkoiden suuruus tunteina ja käyntikertoina. Niistä saa käsityksen tehdystä suuresta työmäärästä. Mittava on myös HRV:n hallitusten työmäärä, kun asioita ja hankintoja on hoidettu.

Meillä on hyvä pieni veneilyseura joka koostuu rakentamisen ammattilaisista, meitä yhdistää oma lippumme ja viiri. Ne ovat ylväästi liehuneet veneissämme jo vuodesta 1978 alkaen. HRV:n tulevaisuus on kokonaan meidän kaikkien käsissä, onnistumisemme riippuu meistä itsestämme. Ennen kaikkea siitä, löytyykö keskuudessamme jäseniä, jotka kukin vuorollaan ovat valmiit käyttämään vapaa-aikaansa, voimiaan ja kykyjään kerhomme luottamustehtävissä.

Kiitämme kaikkia työssämme avustaneita.

Helsingissä maaliskuussa 1996

Päätoimittaja: Pauli Pesonen, avustajat: Hannu Marttila, Antti Yläne, Outi ja Mirjam Pesonen.

Julkaisua tehtäessä on haastateltu seuraavia HRV:n jäseniä: Erik Ahtikari ja Tenho Kaasalainen.

Kirjoituksia on saatu seuraavilta: Erkki Pennanen, Teuvo Junttila, Matti Katajainen, Tiina Yläne ja Anssi Valkama.

Julkaisussa on käytetty kuvia seuraavilta kuvaajilta: Erik Ahtikari, Pauli Pesonen, Tenho Kaasalainen, Kari Koskinen, Martti Pensamo, Hannu Marttila, Mervi Leijala, Antti ja Raili Yläne, Matti Katajainen ja Foto-Kare.

YHDISTYKSEN PUHEENJOHTAJAN TERVEHDYS

Kallioniemen tullessa yhdistyksen käyttöön virisi keskustelu venekerhon perustamisesta, sillä olihan jäsenistössä paljon veneilijöitä. Asia esitettiin Kallioniemen isännistölle, joka innostui asiasta. Ajateltiin, että kerhon toiminta voisi tarjota Kallioniemelle erinomaisen toimintamuodon ja samalla saataisiin paikan käyttöastetta nostetuksi. Toisaalta kerholla voisi olla myös tarjottavaa Kallioniemelle. Kallioniemen isännistö kutsui koolle perustavan kokouksen talvella 1976. Näin perustettiin venekerho ja samalla uusi alaosasto yhdistykseen.

Alaosastojen toiminta on tärkeä osa yhdistyksemme toiminnasta, meillä on noin 20 alaosastoa jotka pystyvät tarjoamaan monipuolista harrastustoimintaa jäsenillemme. Venekerhon toiminnassa ovat myös perheet mukana, joten tästä on tullut koko perheen harrastus. Kallioniemi on Helsingin kaupungin omistama kiinteistö, joka on vuokrattu yhdistyksellemme kesänvietto paikaksi. Vuokraehdoissa edellytetään vuokralaiselta kiinteistön kunnossapitoa. Tämän ehdon täyttäminen suurelta osin on jäänyt venekerholaisten tehtäväksi josta Heille suuri kiitos. Tämä mahdollistaa, että me kaikki voimme nauttia tästä hienosta kesäpaikastamme myös ensi kesänä.

Talven selkä on tätä kirjoittaessa taitumassa ja kevään ja kesän odotukset voimistuvat päivittäin. Toivotaan, että kesästä tulee hyvä veneilykesä ja HRV:n lippu näkyisi useissa veneilytapahtumissa. Näin ammattikuntamme edustus näkyisi laajalti veneilypiireissä Yhdistyksen kannalta olisi tärkeää, että löydettäisiin tapahtumia, jotka kiinnostaisivat nuorta jäsenkuntaamme. Olemme suunnitelleet elokuuksi perhetapahtumaa, jonka ohjelma suunniteltaisiin nuoria lapsiperheitä kiinnostavaksi. Tapahtuman onnistumiselle venekerhon panos on merkittävä, niin kuljetusten kuin ohjelmankin suhteen. Yhteistyössä voimme kehittää Kallioniemen toimintaa koko jäsenkuntamme parhaaksi.

Parhaat onnentoivotukset 20 vuotta täyttävälle venekerholle. Toivon, että yhä useampi yhdistyksemme veneilyä harrastava perhe liittyy joukkoonne.

Yhteisvoimin eteenpäin,
Asko Järvinen.

JUHLAVUOSI

Hyvät venekerholaiset, vietämme juhlavuotta. Kaksikymmentä vuotta sitten joukko Helsingin Rakennusmestariyhdistyksen jäseniä sai ajatuksen perustaa venekerhon. Olihan yhdistys saanut äskettäin vuokrattua Helsingin kaupungilta kiinteistön meren ääreltä. Näin synnytettiin uusi alaosasto, joka veti puoleensa veneilykärpäsen pistoksen saaneita jäseniä. Lapsi sai ristiäisissä nimekseen Helsingin Rakennusmestarivenelijät ja kotisatamakseen Kallioniemen. Heraldinen toimikunta teki erinomaista työtä. Lippumerkissämme on Helsingin vaakuna ja Suomen Rakennusmestariiliiton lipusta tunnukset, harppi ja kulmaviivain. Ylpeyttä tuntien annamme lipun hulmuta peräaaltojen yllä.

Satamaamme on rakennettu vuosien mittaan niin, että nykyisin paikkoja on noin viidellekymmenelle veneelle. Kotisatamamme sijaitsee oivallisella paikalla, josta on helppo lähteä merelle. Myrskyn vallitessa voi suunnata keulan suojaisan saariston syliin ja hyvän sään aikana Suomenlahden ulapat avautuvat mailin päässä. Kotisatamaan palatessa, jos mieli tekee, voi sauna mielensä virkeäksi. Saunan jälkeen grillikatoksen suojassa on mukava nauttia hyvästä ruuasta.

Meillä on erinomainen merenrantaympäristö veneilyharrastukselle. Osaammeko käyttää meille tarjottua tilaisuutta? Kallioniemi paikkana antaa virikkeitä ja mahdollisuuksia monenlaiseen vapaa-ajan toimintaan ja olemiseen. Olemme kiitollisia venekerhomme perustajajäsenille, jotka aikaansa säästämättä alkoivat kehittää kerhoamme niin rakentamalla hyvän venesataman kuin luomalla siihen "hengen". Tuhannet ovat ne työtunnit, jotka jäsenemme ovat 20 vuoden aikana käyttäneet keväisin ja syksyisin Kallioniemen viihtyisyyden ja toimivuuden parantamiseen. Jatkossakin haluamme tarjota niin uusille kuin vanhoille jäsenillemme mukavahenkisen venekerhon. Yhdessä suurella joukolla talkootyön tekeminen on aina hauskaa ja yhteishenkeä nostattavaa.

Rakkaudesta Mereen.

Hannu Marttila
kommodori

Kuinka kaikki oikein alkoi? " Kallioniemi"

Ajatuksen yhdistyksen oman kesänviettopaikan hankkimisesta esittivät jo 1930 - luvulla eräät yhdistyksemme kauaskatseisimmat jäsenet. Kuten muutkin hyvät suunnitelmat samoin kesänviettopaikan hankkeet, keskeytti sota ja sen seurauksista selviäminen.

Työajan lyheneminen 1970 - luvulla ja vapaa-ajan lisääntyminen loivat tarpeen yhdistyksen oman kesänvieronpaikan tarpeellisuudesta. Raimo Sulkamo ollessaan yhdistyksen sihteerinä teki johtokunnalle esityksen kesänviettopaikan hankkimiseksi, johon johtokunta suhtautui myötämielisesti.

Sopivan paikan löytämiseksi käynnistettiin kaikki mahdolliset voimavarat ja Kalervo Alvesalon toimesta saatiin syksyllä 1972 kuulla, että Helsingin kaupunki vuokraa omistukseen hankkimia kiinteistöjä yleishyödyllisiin tarkoituksiin. Avoin anomus toimitettiin Helsingin kaupungin kiinteistölautakunnalle ja vuoden 1973 toukokuussa saatiin kuulla "vihreän valon" palavan Helsingin Rakennusmestariyhdistyksen virkistyspaikkahankkeelle.

Helsingin kaupunki oli saanut omistukseensa Laajasalossa Hevossalmen itäpuolella Keulakuvantien päässä aivan rantaan rajoittuvan Kallioniemi- nimisen kiinteistön. Kalevi Alvesalo vaikutti voimakkaalla henkilökohtaisella panoksellaan siihen suuntaan, että toukokuun 22. päivänä 1973 Helsingin kaupungin kiinteistölautakunta päätti "kehottaa" talosastoa vuokraamaan Helsingin Rakennusmestariyhdistys r.y.:lle Kallioniemen tilan rakennuksineen.

Vuokrasopimusehtojen mukaisesti vuokralainen sitoutuu omalla kustannuksellaan huolehtimaan rakennusten ulko- ja sisäkorjauksista, piha-alueen kunnostamisesta ja huollosta, sekä kaikista kiinteistön ja tontin huoltoon liittyvistä tehtävistä.

Paikan päällä suoritettu yksityiskohtainen tarkastus osoitti, että oli saatu haltuun melko huonokuntoinen kiinteistö. Tontin luonnonkauniit kalliit ja mahtava puusto sekä rauhallinen sijainti verrattain lähellä Helsingin ydinkeskustaa sai johtokunnan vakuuttuneeksi siitä, että paikka on erittäin sopiva yhdistyksen kesänviettopaikaksi. Peruskorjaustöiden hoitamista varten johtokunta nimesi hoitokunnan, jonka puheenjohtajaksi valittiin Paavo Ruusuvuori ja jäseniksi Kalevi Alvesalo, Raimo Sulkamo, Juhani Kallioniemi ja Risto Louhos.

Saneeraussuunitelman ja kustannusarvion laatiminen aloitettiin välittömästi, jolloin todettiin, ettei rakennuksesta ollut piirustuksia edes kaupungin arkistossa, vaan kaikki oli mitattava ja piirettävä uudelleen. Piirustukset laati Kalervo Aahos. Jo alusta pitäen oli päätetty siitä, ettei yhdistyksen varoja käytetä hankkeen kustannusten ja töiden rahoittamiseen, vaan rahoitus hoidetaan muilla keinoilla.

Organisaation laajentamiseksi annettiin alaosastojen tehtäväksi nimetä edustajansa Kallioniemi- toimikuntaan ja näillä voimilla lähdettiin hanketta toteuttamaan. Hankkeen rahoittamiseksi järjestettiin talven aikana Kallioniemen hyväksi juhla, arpajaisia sekä ilmoitushankintaa. Ratkaisevaksi hankkeen toteutuksessa muodostuivat rakennusliikkeiden, rakennustarvikkeita toimittavien liikkeiden ja muiden toiminimien taloudellinen tuki.

Jo samana kesänä maanrakennusliike E.M.Pekkinen aloitti tontilla viemäröinti- ja maanrakennustyöt. Työt rakennuspaikalla aloitettiin 22. päivänä huhtikuuta 1974 Juha Arinon toimiessa vastaavana mestarina. Vuosien 1974 ja - 75 aikana saatiin yli 200 toiminimen taloudellinen tuki.

Keväällä 1975 oli ehditty jo niin pitkälle, että Kallioniemen vihkiäiset voitiin pitää 25. päivänä toukokuuta 1975. Aurinkoiseen ja lämminhenkiseen vihkiäistilaisuuteen oli kokoontunut noin 200 henkilöä.

Kallioniemen hoitokunnan puheenjohtaja Paavo Ruusuvuori suoritti avauksen ja vihkiäispuheen piti yhdistyksen puheenjohtaja Erkki Pekkinen. Musiikista huolehtivat Rakennusmestariorkesteri ja Mestari - Laulajat. Tarjoilusta ja muista pöydänantimista huolehtivat Rakennusmestarien Rouvat. Kallioniemen hoito - ja toimikunnan puolesta luovuttivat Paavo Ruusuvuori, Aira Vähälä ja Risto Louhos yhdistykselle Kallioniemen saneeraajilta muistoksi avaimen, jonka yhdistyksen puolesta vastaan ottivat Erkki Pekkinen ja Ilkka Hietala. Kallioniemi luonnonkauniine ympäristöineen yllätti mieluisasti kaikki kesän aikana siellä vierailleet. Toimikunnan yllätykseksi kävijöiden määrä kesäkautena 1975 vieraskirjaan tehtyjen kirjausten mukaan oli yli 2000.

AIKA: 29.12.1975 klo 17.00
PAIKKA: Rakennusmestarien talon hallituksen huone
Fredrikinkatu 51-53 HELSINKI
LÄSNÄ: Paavo Ruusuvuori, Raimo Sulkamo, Ilkka
Hietala ja Juha Arino.
1§ KOKOUKSEN AVAUS
4§ VENEKERHO
Raimo Sulkamo esitti perustettavaksi vene-
kerhon Kallioniemeen liittyväksi jaostoksi.
Ehdotus hyväksyttiin ja Raimo Sulkamo vie
asiaa eteenpäin.

Kallioniemessä tapahtuu

Yhdistyksen jäsenkunnan keskuudessa on runsaasti henkilöitä, jotka harrastavat purjehdusta ja veneilyä. Niinpä Kallioniemen tultua käyttöön otetuksi tarjoutui puitteet koota veneilyn harrastajat esimerkiksi omaan venekerhoon.

Asiasta keskusteltiin Kallioniemen isännistössä ja todettiin ajatuksen olevan hyvä. Tarjoaahan se Kallioniemen tiimoille erään toimintamuodon ja omalta osaltaan mahdollisella kerholla voisi olla kesäpaikallamme paljonkin annettavanaan sen lisäksi, että innostuneille veneilijöille tarjotaan mahdollisuus kokoontua yhteisen innostavan harrastuksen ympärillä.

Isännistö päätti viedä asian helmikuun johtokunnan kokoukseen. Johtokunta oli isännistön kanssa samaa mieltä kerhon perustamisesta ja päätettiin, että kerho tulisi toimimaan Kallioniemen yhteydessä ainakin toistaiseksi isännistön alaisena siksi kunnes nähdään saako ajatus tuulta purjeisiinsa.

Niinpä isännistö päätti kutsua maaliskuun 13 päivänä klo 14.00 venekerhon perustavan kokouksen koolle.

Toivotaan, että tämä uusi toimintamuoto kokoaisi mahdollisimman runsaasti jäseniä.

HELSINGIN RAKENNUSMESTARIYHDISTYS ry:n

VENEKERHON

perustava kokous

kutsutaan koolle

KALLIONIEMEEN

13. 3. 1976 klo 14.00.

Kokouksessa on tarkoitus perustaa Helsingin Rakennusmestariyhdistyksen Kallioniemen yhteydessä toimiva venekerho.

Kokoonkutsujana
Kallioniemen isännistön puolesta
Raimo Sulkamo
isännistön puheenjohtaja

HELSINGIN RAKENNUSMESTARIVENEILIJÄT

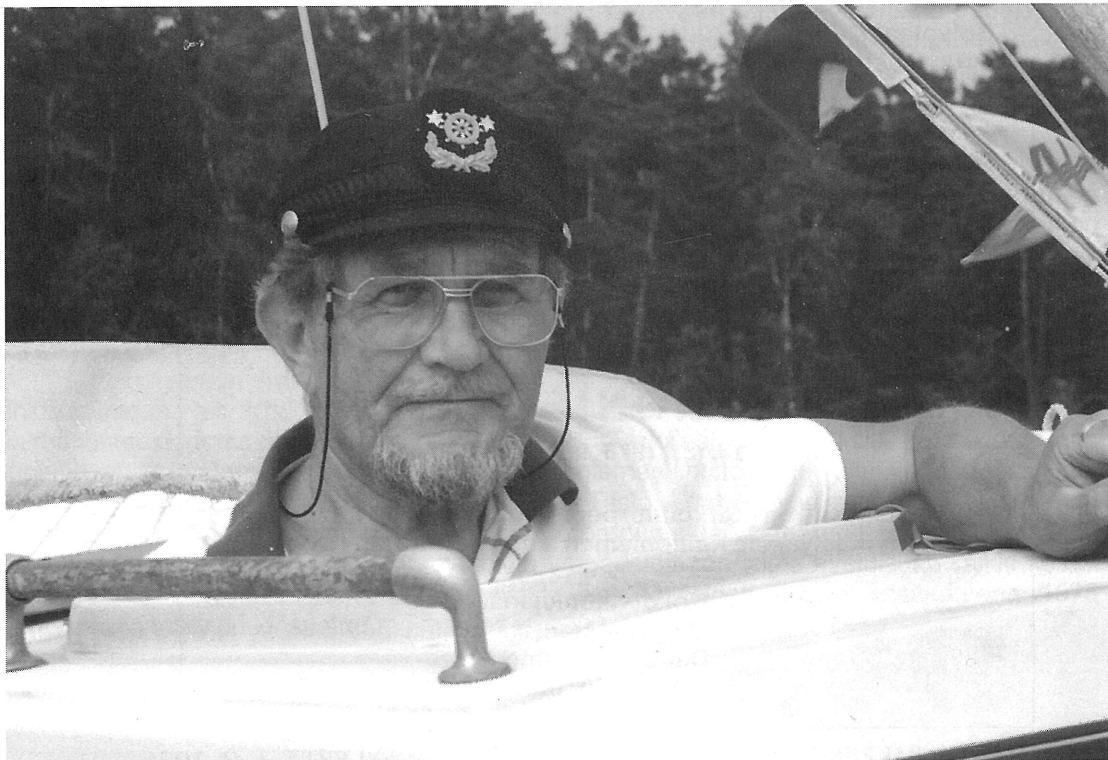
Kallioniemen tultua Helsingin Rakennusmestariyhdistyksen hallintaan 6.7.1973 ja peruskorjaustöiden valmistuttua keväällä 1975 alkoi sortuneen laituriarkun vierellä kellua yhdistyksen jäsenten veneitä. Vuokrasopimuksen mukaan sortunut kiviarkku tuli purkaa tai kunnostaa.

Veneilyä harrastavien yhdistyksen jäsenten parissa virisi keskustelua siitä, voitaisiinko yhdistykseen perustaa alaosasto, venekerho, jonka satamapaikkana olisi Kallioniemi. Mahdollisuutta venesataman rakentamiseksi tiedusteltiin Helsingin kaupungin ulkoilu- ja urheiluvirastolta, ja heidän mielestään paikka oli erittäin sopiva venesatamaksi, koska Laajasalon kaavaluonnoksessakin alue oli merkitty virkistys- ja vapaa-ajanviettotarkoituksiin. Yhdistyksen johtokunta suhtautui syksyllä 1975 myönteisesti ajatukseen uuden alaosaston, venekerhon perustamisesta, koska näin Kallioniemen käyttö saisi samalla laajemmat puitteet.

Helmikuussa 1976 oli yhdistyksen pienoislehdessä ilmoitus, jossa yhdistyksen jäsenet kutsuttiin venekerhon perustavaan kokoukseen maaliskuun 13 päivänä Kallioniemeen. Kallioniemeen oli maaliskuun 13. päivänä klo 14.00 kokoontunut 23 aktiivista veneilyä harrastavaa yhdistyksemme jäsentä perustamaan venekerhoa. Raimo Sulkamo avasi kokouksen toivottaen läsnäolijat tervetulleiksi. Sulkamo valittiin kokouksen puheenjohtajaksi ja sihteeriksi Tuomo Häkkinen. Pöytäkirjan tarkastajiksi Yrjö Arino ja Aarno A Saarinen.

Kokous päätti yksimielisesti, että perustetaan Helsingin Rakennusmestariyhdistyksen alaosasto, venekerho. Tukikohtaksi tulisi Kallioniemi ja nimeksi ehdotettiin Helsingin Rakennusmestariveneilijät. Tunnin pituisessa perustavassa kokouksessa valittiin Jukka Eerikäinen, Raimo Sulkamo, Yrjö Arino, Aarno A Saarinen ja Tuomo Häkkinen laatimaan ehdotus venekerhon säännöistä. Sääntöehdotus valmistui 17.3.1976, jonka Helsingin Rakennusmestariyhdistyksen johtokunta myöhemmin kokouksessaan eräin korjauksin hyväksyi.

ERIK AHTIKARI - ENSIMMÄISEN KOMMODORIN AIKA 1976 - 1982

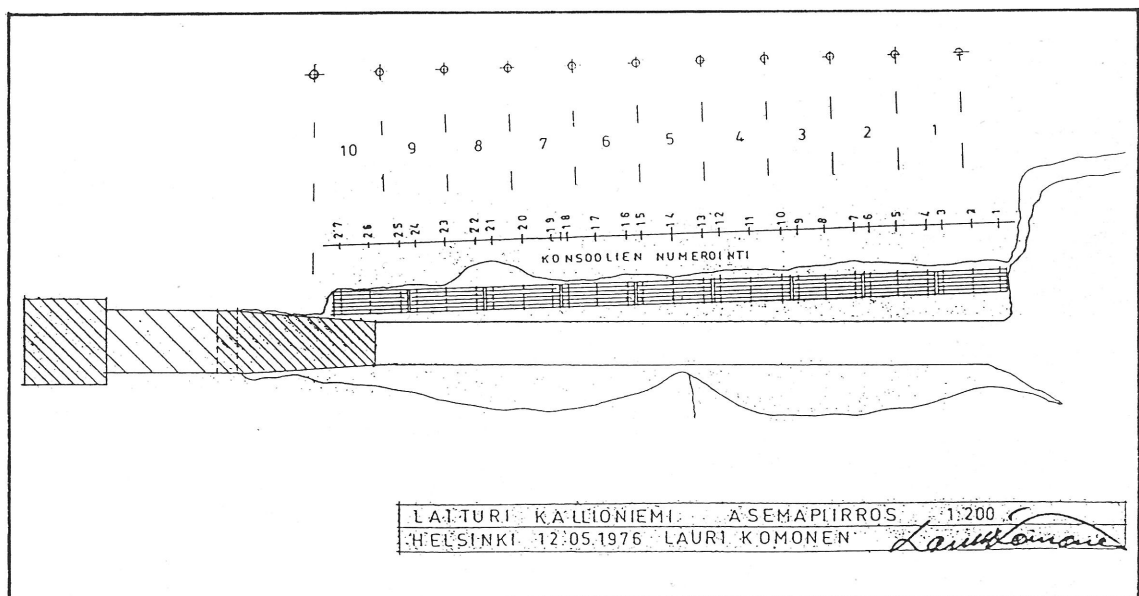

Vaalikokous johtokunnan jäsenten valitsemiseksi pidettiin toukokuun 13. päivänä 1976 Kallioniemessä ja valituksi tulivat:

puheenjohtaja, kommodori	Erik Ahtikari	
varapuheenjohtaja, varakommodori	Aarno A. Saarinen	
sihteeri	Tuomo Häkkinen	
rahastonhoitaja	Lauri Komonen	
ensimmäinen satamakapteeni	Jukka Eerikäinen	
toinen satamakapteeni	Vilho Kilpinen	
muut varsinaiset jäsenet	Yrjö Arino	Jorma Pulkkinen
	Tenho Kaasalainen	Pauli Pesonen
tilintarkastajat	Kai Hagelberg	Juha Arino
varatilintarkastajat	Klaus Mällönen	Risto Louhos

Toiminta alkoi kiinnityspojujen asennuksella ja kevyen sivulaiturin valmistuksella, johon 10 venettä voitiin kiinnittää. Korjaussuunnitelmien laatiminen entisen laiturin korjaamiseksi aloitettiin. Sääntömääräinen syyskokous pidettiin Kallioniemessä syyskuun 30. päivänä 1976. Kokouksessa todettiin johtokunnan toimineen tehokkaasti ja johtokunta valittiin kokonaisuudessaan seuraavaksi toimintakaudeksi. Kokouksessa päätettiin liittyä valtakunnalliseen organisaatioon, Suomen Moottoriveneliittoon. Samalla päätettiin hankkia venekerholle niin sangen tärkeät tunnukset - oma lippu ja viiri. Perustavassa kokouksessa mukanaolleista liittymis- ja jäsenmaksun suorittivat 17 perustajajäsentä.

Merimiestaidon parantamiseksi ja veneilyturvallisuuden lisäämiseksi järjestettiin jäsenille perheineen loka-marraskuussa 1976 saaristolaiivurikurssit, joilla oli 15 osanottajaa ja seuraavan vuoden 1977 helmi-maaliskuussa rannikkolaiivurikurssit, joilla osanottajia oli 13. Kaikki kurseille osallistuneet läpäisivät lopputentit ja heistä tuli joko yhden- tai kahden tähden "kippareita". Molemmilla kursseilla opettajana toimi merenkulun opettaja Tempo Kanerva. Venekerhomme perustaminen ja ensimmäinen toimintavuosi vaati kymmenen erilaista kokousta, että asiat tulivat hoidetuksi.

Kevään 1977 talkootoiminta alkoi jo maaliskuussa vanhan kiviarkun kunnostuksella ja uuden laiturin rakentamisella. Talkootunteja kertyi 250 työtuntia, joista valitettavan suuri määrä kasaantui määrätyn pienen joukon osalle. Talkoopäiviä oli 9. Laituri valmistui valaistuksineen Kallioniemen avajaisiin mennessä ja venekerhon käyttöön sen luovutti yhdistyksen puheenjohtaja Paavo Ruusuvuori. Kallioniemen kesäkauden avajaisissa 28. toukokuuta merenkulun opettaja Tempo Kanerva Eeva Ahtikarin avustamana jakoi saaristo- ja rannikkolaiturin tutkinnon suorittaneille diplomit ja luovutti laiturin arvon merkiksi "kippari"-lakit. Oman lipun puuttuessa HRV suoritti symbolisen lipunnoston.

Suomen Moottoriveneliiton katsastusmieskurssin suorittaneet venekatsastusmiehet Jukka Eerikäinen ja Lauri Komonen katsastivat kaikki Kallioniemen venesatamassa olleet veneet ennen veneilykauden alkua. Symbolinen lipunlasku pidettiin syyskuun 19. päivänä, jolloin myös purjehduskausi päättyi.

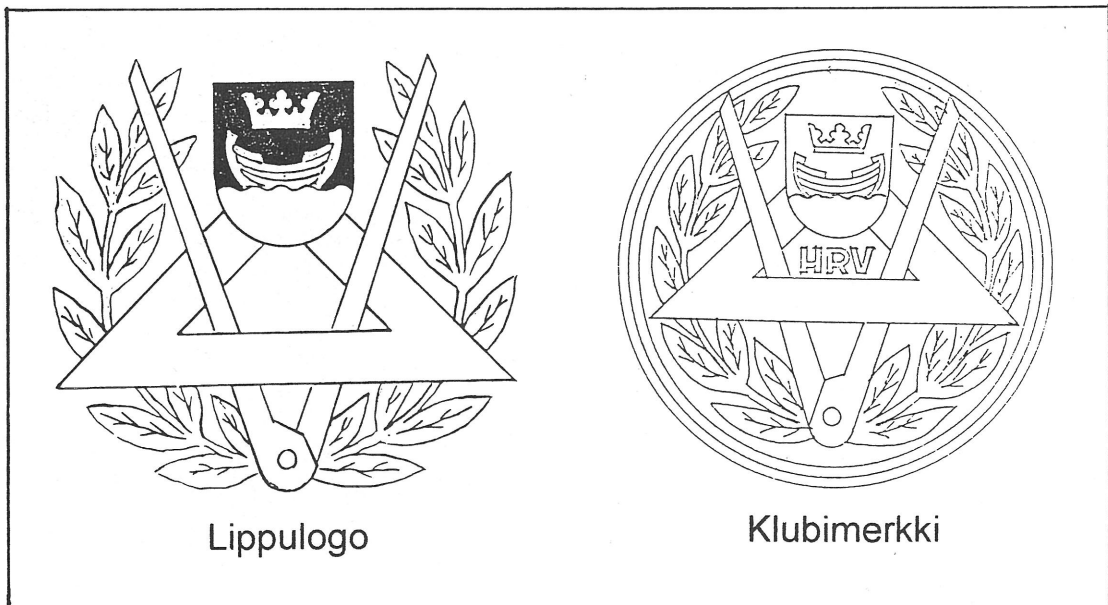
Luonnoksen omasta lipusta yhteisen idean pohjalta suunnitteli kerhomme jäsen Lauri Komonen. Luonnoksessa siniristilipun yläkulmaan on sijoitettu Rakennusmestarien Keskusliiton merkki kullansävyisenä ja lisättyä Helsingin kaupungin vaakunalla. Lippuluonnos hyväksyttiin helmikuussa Rakennusmestarien Keskusliiton ja Helsingin yhdistyksen johtokunnissa.

Heraldisen yhdistyksen jäsen, taiteilija Olof Erikson viimeisteli lippuluonnoksen ja määritteli siihen painovärisävyt sekä esitteli sen Kauppa- ja teollisuusministeriön hyväksyttäväksi.

Suomen Moottoriveneliiton lipputoimikunta käsitteli ja hyväksyi toukokuun 9. päivänä lippuluonnoksen sekä Lauri Komosen sommitteleman HRV:n viirin, missä sinivalkoiselle pohjalle perinteisen tavan mukaan on sijoitettu Suomen Moottoriveneliiton merkki.

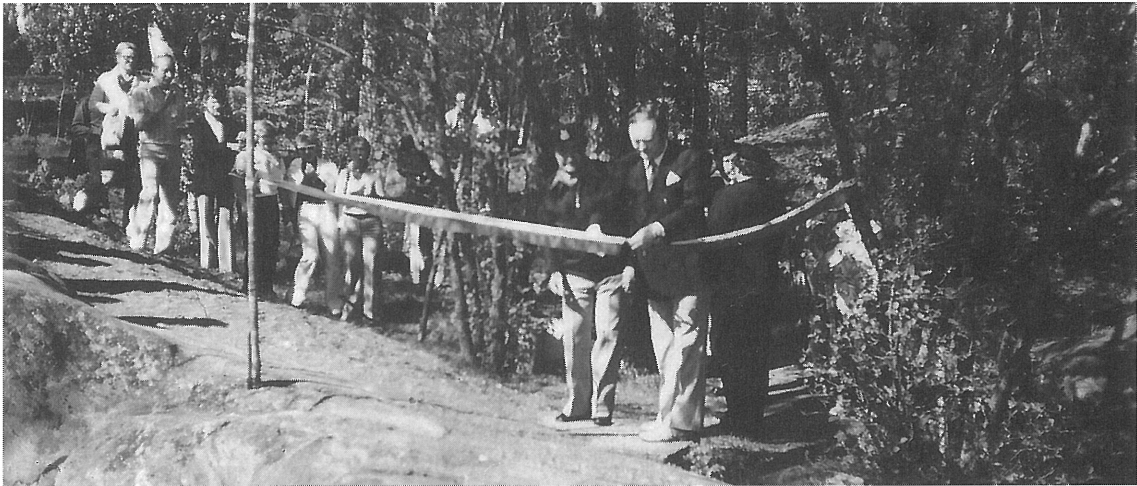
Syyskuun 28. päivänä Helsingin Rakennusmestariveneilijät r.y. merkittiin yhdistysrekisteriin rekisteröitynä yhdistyksenä. Rekisteröinti oli ehtona valtakunnalliseen järjestöön liittymiselle. Lokakuun 31. päivänä Suomen Moottoriveneliiton hallitus hyväksyi Helsingin Rakennusmestari veneilijät r.y.:n liiton jäseneksi ja virallisen lyhennyksen HRV.

Yhteiseksi tunnuksiksi jäsenille ja heidän veneileville perheenjäsenilleen klubitakkeihin ja veneilyvarusteisiin kiinnitettävän merkin suunnitteli Lauri Komonen. Merkissä on mustalle huopapohjalle kirjailtu lipun kuvio kullanvärisellä langalla, lisätty Helsingin kaupungin vaakuna, HRV-tunnus ja kehyksenä on kompassirengas. Vuoden lopussa valmistuivat kelluvan laiturin piirustukset rakennuslupaa varten ja jäsenmäärä oli kasvanut 27:ään.

Ensimmäinen talkoopäivä 19.03.1977. Betoniarkun verhoilu.

Laiturin juhlallinen käyttöönotto, yhdistyksen pj. Paavo Ruusuvuori leikkaa sini-valkoisen nauhan, kommodori Erik Ahtikarin seurassa.

Laivurilakkiaiset: kommodori Erik Ahtikari rannikkolaivuri, merenkulun opettaja Tempo Kanerva onnittelee.

Vuosi 1978 alkoi vilkkaalla talkootoiminnalla kelluvan aallonvaimentimen rakentamisella. Talkootunteja kertyi lähes 500, talkoopäiviä oli 16. Suurin yhden jäsenen tuntimäärä oli 60 tuntia.

Kauppa- ja teollisuusministeriö hyväksyi lippuanomuksen maaliskuun 2. päivänä ja Kallioniemen avajaisten yhteydessä 27.5 vihittiin käyttöön HRV:n uusi lippu. Lipun vihkimispuheen piti kommodori Erik Ahtikari ja lippuvartio veti lipun laiturille pystytettyyn lippusalkoon, jossa myös liehui uusi HRV- viiri.

Herra Rakennusmestariyhdistyksen puheenjohtaja, arvoisat läsnäolijat: Rakennusmestariyhdistyksen ja Rakennusmestariveneilijöiden viettäessä tänä ensimmäisenä Helluntaipäivänä yhteistä suvijuhlaa, on minulla ilo ja kunnia lausua teidät kaikki tervetulleeksi tänne Kallioniemen luontoon, meren äärelle.

Meille veneilijöille tämä päivä on erittäin merkittävä kahdestakin syystä; ensiksikin, että olemme saaneet tähän tukikohtaamme oman juuri vihityn laiturin ja toiseksi, että meillä on nyt omalla tunnuksella varustettu venelippu, jonka me hetken kuluttua nostamme tukikohtamme lippusalkoon. Lipussa oleva tunnus on Rakennusmestarien Keskusliiton merkki, tyylitelty venelippuun soveltuvaksi ja varustettu kerhomme kotipaikkaa osoittavalla Helsingin vaakunalla.

Tunnusmerkin luonnossuunnittelun on tehnyt kerhomme perustajajäsen Lauri Komonen, jonka pohjalta taiteilija Olof Erikson on laatinut tyyli- ja värisuunnittelun ja saattanut sen tähän lopulliseen muotoonsa. Keskusliittomme tunnusmerkki soveltuu myös erittäin osuvasti veneilyyn, sillä onhan siinä kuvattu navigointiin kuuluvat erittäin tärkeät välineet, kuten harppi ja kolmio. Tulkoon tässä vielä mainitukseksi, että Heraldinen toimikunta, joka on hyväksynyt lipun käyttöön oton, totesi sen olevan niitä kauniimpia ko. käyttöön soveltuvia venelippuja.

Hyvät HRV:n jäsenet, nyt olemme saaneet omalla tunnuksella varustetun venelippumme, joka ensimmäistä kertaa hulmuu tuossa edessämme olevassa lipputangossa, Rakkaan ja Vapaan Isänmaamme lähes pilvetöntä taivasta vasten. Tämän lippumme tunnusmerkki velvoittaa meitä muistamaan, missä me sitten veneinemme liikummekaan, että me edustamme koko maamme rakennusmestarien ammattikuntaa ja ennenkaikkea omaa kerhoamme.

Arvoisat läsnäolijat, me venekerholaiset toivomme, että tämä päivä joka meille itsellemme on ollut merkityksellinen ja veneilykauttamme alkamista juhlistava, antaisi myös teille pienen sysäyksen tulla joukkoomme ja löytämään veneilystä itsellenne luonnon ja meren läheisen harrastusmuodon.

Me myös toivomme, että alulle panemamme veneilytoiminta leviäisi kaikkiin niihin veneilyä harrastaviin rakennusmestariyhdistyksiin ja että voisimme purjehtia saman lipun alla, jokainen kuitenkin oman paikkakuntansa tunnuksella varustetulla vaakunalla.

Ja lopuksi!! Meren henki ja koskematon luonto ovat aina vedonneet tosi veneilijään. Nykyajan teknokraatit eivät onneksi ole ehtineet niitä täysin kaavoittamaan ja kahlimaan. Merellä asuu oikean ystävän ehdottomuus ja kovuus. Vapaa meri on vapaan merimiehen maailma. Sinne ei kaavoittunut ihminen kuulu, ei kiipiä eikä narri. Vielä kerran **TERVETULOA!** Erik Ahtikari

Lippu liehui salossaan ensimmäisen purjehduskauden ja lipunlasku pidettiin 25.9 Kallioniemen isännistö päätti luopua kelluvasta saunalaiturista ja tehdä kiinteän, pohjasta tuetun uimalaiturin, Venekerho sai kelluvan laiturin aallonmurtajaksi satamaansa. Laiturin hinaus ja paikoilleen asennus tapahtui 7. ja 14.10

Rakennusmestarikerho lahjoitti venekerholle 5 kpl kiinnityspoijuja venesatamaan vierasveneitä varten ja kerhon entiset nahkatuolit, jotka sijoitettiin "messiin". Syyskokous päätti hyväksyä Lauri Komosen suunnittelemat klubimerkin ja katsastustarran HRV:n käyttöön.

Vuoden päättyessä jäsenmäärä oli noussut 39:ään.

Lippumme vihkijäiset: lippuvartiossa Riitta ja Lauri Komonen ja Mika Kaasalainen.

HRV:n lippu liehuu ensikertaa laiturimme lipputangossa.

KATSASTUSTARRA

Kun seuramme oli kouluttanut ensimmäiset katsastus- ja turvatarkastusmiehet Lauri Komonen esitti, että eikö voitaisi tilata HRV:lle katsastusmerkkejä. Idean hän kertoi saaneensa, kun ennen vanhaan kuorma-autojen ikkunassa oli pyöreä katsastusmerkki kertomassa auton katsastuksesta. Asia tuntui hyvältä ja niin HRV:n hallitus päätti esittää asian syyskokoukselle. HRV:n syyskokouksessa 25.09 1978 päätettiin tilata katsastusmerkkejä kolmeksi vuodeksi 1979-81. Merkki kiinnitetään veneen tulinlasiin merkiksi katsastuksen eli turvatarkastuksen suorittamisesta.

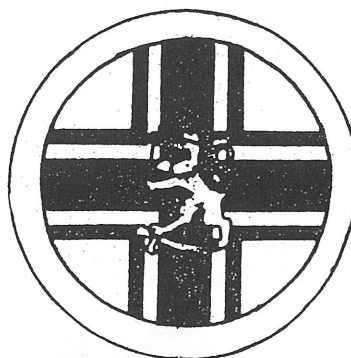
Kun Suomen Moottoriveneliiton toiminnanjohtaja Veikko Virtakoski vieraili seurassamme, niin Lauri Komonen esitteli ajatuksen ja suunnitelmansa HRV:n katsastusmerkistä hänelle. Toiveena, oli merkin toimiminen valtakunnallisella tasolla. Veikko Virtakoski piti ajatusta hyvänä ja ensimmäinen esitys liitolta tuli keväällä 1979. Tosin veneilyseurat eivät heti lähteneet mukaan valtakunnalliseen katsastusmerkkiin. Asia kypsyi muutaman vuoden ja niin katsastusmerkki tuli valtakunnalliseen käyttöön v. 1983. Näin seurastamme lähtenyt ja Lauri Komosen ideoima katsastusmerkki on tänään valtakunnallisessa käytössä. Pienestä veneilyseurastamme lähtenyt aloite on koitunut maamme veneilijöiden turvallisuudeksi.

SML:N KATSASTUSMERKKI 1979

Liitto tarjoaa jäsenilleen katsastusmerkkiä, jonka koko on 9 x 6,5 cm. Merkin tarkoituksena on päästä yhtenäiseen käytäntöön katsastusmerkeissä. Mikäli kyllin moni seura on kiinnostunut asiasta, tilaamme merkkejä jo täksi vuodeksi. Ilmoitathan seurasi kannan asiaan ja mahdollisen tilausmäärän.

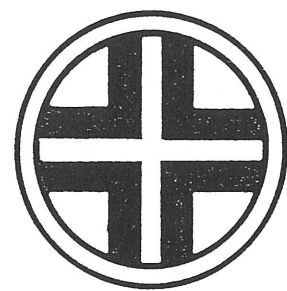
SUOMEN MOOTTORIVENELIITTO r.y.

Veikko Virtakoski
toiminnanjohtaja

KATSASTETTU
BESIKTIGAD **1979**

malli katsastusmerkistä

1983
KATSASTETTU
BESIKTIGAD

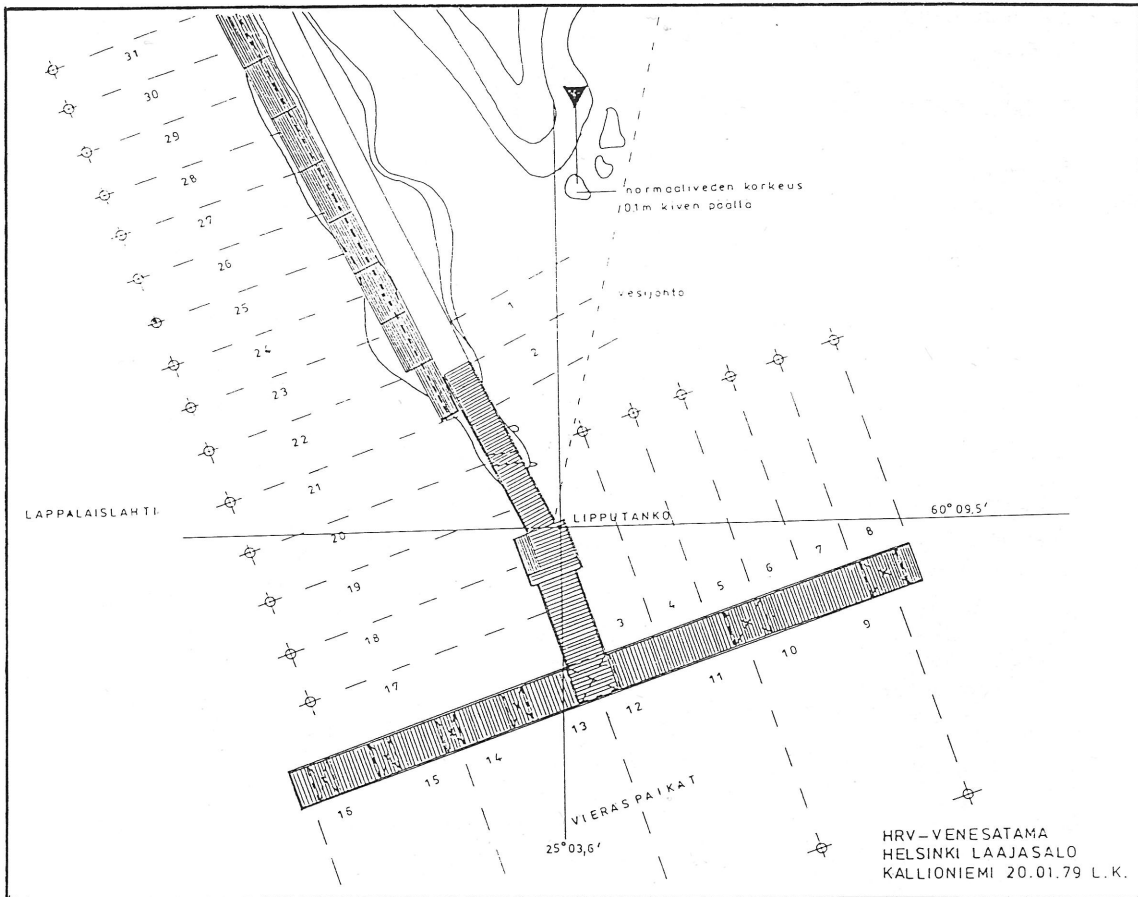
Vuoden 1979 kevätkokous hyväksyi Lauri Komosen suunnitteleman ehdotuksen HRV:n pöytästandardiksi, missä sinivalkoisella pohjalla on sijoitettu kehystetty lipussa oleva keskuliiton merkki. Pöytäviirin luovuttamisesta päättää HRV:n johtokunta ja saajat merkitään luovutuskirjaan aikajärjestyksessä.

HRV:n pöytäviiri on tarkoitettu jaettavaksi huomionosoituksena tai tunnustuksena ansiotuneesta tai aktiivisesta toiminnasta Helsingin Rakennusmestariveneilijät r.y.:n tai muun veneilyyn liittyvän aktiivisen tai ansiotuneen toiminnan tunnustuksena.

Keväällä laajennettiin kelluvaa laituria "itäsiivellä", talkootunteja kertyi 240 ja talkoopäiviä oli kuusi. Saunan alaosaan rakennettiin puuverhous ja uimalaituri suojakaiteineen uusittiin kokonaan. Runko tuli järeistä RHS-putkista ja U-teräksistä, tuenta suoraan meren pohjasta. Kevään kuluessa saatiin venesatamamme laiturin "itäsiipi" kiinnityskelpoiseen kuntoon.

Keväällä huomasimme, ettei hyväksi luulemamme läpirasvaiset nosturin vaijerit kestäneetkään meriveden rasitusta, vaan ruostuivat kiinnityskohdasta poikki. Vaihdoin tilalle Maklon-köydet sukeltajan avustuksella. Teimme Kallioniemeen LA-tukiaseman, joka osoittautui myöhemmin huonoksi hankinnaksi. Lipunnosto suoritettiin avajaisten yhteydessä 26.5

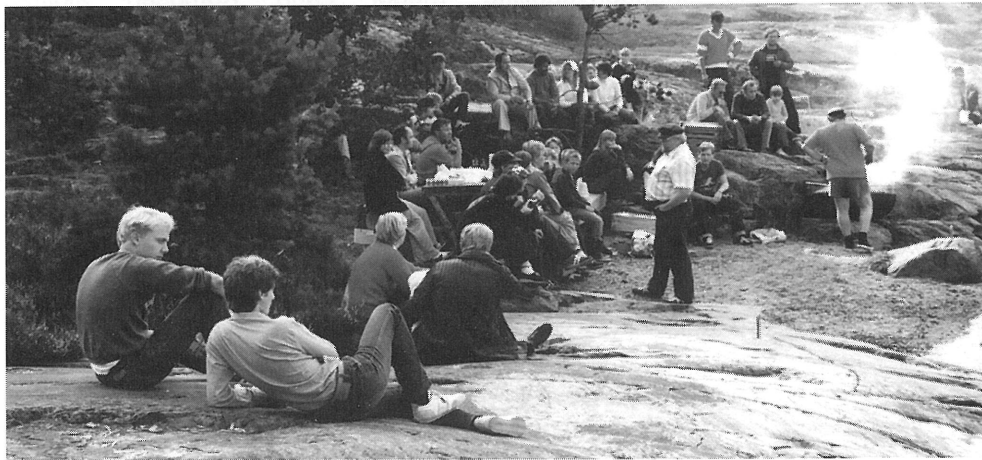
Veneilyretki tehtiin kymmenen venekunnan voimin Hästöseen, jossa vietettiin pari päivää Humallahden venekerhon vieraina. Kesätoiminnasta vielä sen verran, että HRV:n miehistö Ahtikari, Kaasalainen ja Komonen voittivat Sampo-Tarmon järjestämän veneilykilpailun. Suomen Moottoriveneiliitto reagoi Lauri Komosen aloitteeseen valtakunnallisesta katsastusmerkistä ja teki seuroille esityksen sen käyttöönotosta. Vuoden lopussa jäsenmäärä oli noussut 50:een ja kaikki 18 venepaikkaa olivat olleet koko kesän käytössä. Lipunlaskutilaisuus pidettiin 23.9

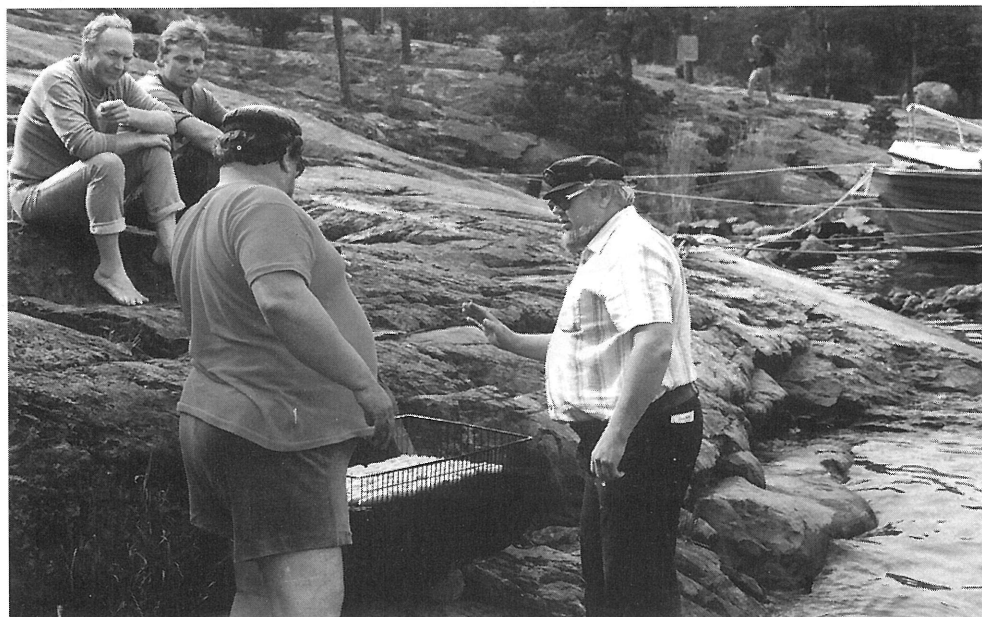
Veneilyretki Hästööseen

10. – 12. 08 Humallahden venekerhon tukikohtasaari Hästö.

Keskustelutuokio, grillimakkarointa odotellessa.

Grillausmestareina Aarno A Saarinen ja Veikko Virtakoski.

Keväällä 1980 kunnostettiin talkoilla Kallioniemen vesikatot, tehtiin grillipaikalle laatoitus ja sadekatos sekä asennettiin ulkovalot. Talkoopäiviä kertyi 9 ja tunteja 736. Lipunnosto suoritettiin kesäkauden avajaisten yhteydessä 17.5. Suomen Moottoriveneliiton katsastusmieskurssin suorittaneet venekatsastusmiehet Matti Nevalainen ja Tenho Kaasalainen katsastivat kaikki Kallioniemen satamassa olevat veneet ennen veneilykauden alkua.

Venesataman kelluvan osan laajentamiseen oli Lauri Komonen hankkinut lahjoituksena neljä A-ponttoonin, jotka oli saatu hinauspalkalla tuotavaksi Alkon kesäviikkoapaikasta Snappertunasta. Hinaus oli suunniteltu suoritettavaksi Tikkurilan Navigatioseuran teräsveneellä An-Mari II:lla. Kapteenina toimi Matti Hoviniemi, perämiehenä Markku Lötjönen ja laivaemäntänä Maarit Nykänen. HRV:n miehistönä olivat Lauri Komonen

Matti Nevalainen ja Jorma Pulkkinen, mukana toinen laivaemäntä Kaisa Pulkkinen. Saattoveneenä oli kommodorimme Erik Ahtikarin ohjaama ANA II.

Matkaan lähdettiin 6. päivänä kesäkuuta klo 17.45 Kallioniemestä. Sää oli lähes peilityni, lämpötila +22-24 astetta. Saavuimme Vesivaaka r.y.:n kesäpaikkaan Vaakaluotoon, Söderskären Porkkalanniemen eteläisellä merialueella. Kello oli 21.50, matkaa kertyi 25 mpk ja nopeus 7 solmua. Vaakaluodossa saunoimme ja yövyimme ankkuroituna.

Lauantaina 7.6 lähdettiin Vaakaluodosta klo 8.00, sää oli edelleen kaunis ja helteinen. Tavoitteeseen Alko Oy:n kesäpaikkaan saavuimme klo 11.10, matkaa Vaakaluodosta 25 mpk. Ponttoonien kytkeminen (4kpl, paino 5 t/kpl) hinaukseen ja hinaaminen aloitettiin klo 11.40. Hinausnopeus mitattiin lyhyellä köydellä ja se oli vain 1,8 solmua. Hinausköyttä jatkettiin, kun päästiin ulos Barösundin salmesta ja muista kapeista paikoista. Tällöin hinausnopeus nousi 2,8 solmuun.

Saavuimme klo 22.20 Styrskär-saaren rantaan lähelle väylää, johon ankkuroimme An-Mari II:n ja hinattavat ponttoonit. Jatkoimme matkaa Vaakaluodolle ANA II:lla. Vaakaluodolla saunoimme ja grillasimme makkaraa. Ajoimme takaisin An-Mari II:n luo yöksi. Nautimme yhteisestä iltahetkestä ja pienestä yömyssystä ja menimme nukkumaan 02.20.

Sunnuntaina herätys oli 6.30 ja lähtö hinaukseen 7.10 ANA II:n opastuksella. Sää oli kaunis ja lähes rasvatyyni, lämpötila + 26-28 astetta, taivas pilvetön. Hinaus sujui suunnitelmien mukaan reitin ja ajan suhteen. Saavuimme Hevossalmen lähelle klo 17.00, jolloin lyhensimme hinausköyttä. ANA II toimi hinauksen jarruna ja ohjasi sitä perästä.

Saavuimme Kallioniemen rantaan ja ankkuroimme ponttoonit poijujen ja laiturin väliin. Hinaus oli onnellisesti loppuun suoritettu, erittäin ihanteellisen sään vallitessa klo 18.40. Kokonaisaika oli 48 tuntia. Saunoimme urakkamme päälle Kallioniemen hyvässä saunassa ja olimme onnellisia. Kun ponttoonit oli saatu, talkoilla tehtiin kelluvaa laituria, jota laajennettiin sekä etelään että länteen.

Uudenmaan lääninhallitus on HRV:n anomuksesta määrännyt Hevossalmen sillan ja Lehmäsaaren loiston välisellä väylän osalla noudatettavaksi 10 km/h nopeusrajoitusta. Merenkulkuhallituksen merikorttiosastolle osoitetusta HRV:n anomuksen seurauksena on merkitty virallisella eteläviitalla Hevossalmen sillan itäpuolelle oleva kivi. Kivi on aiheuttanut potkurivaurioita Esson jakeluasemalle ajettaessa.

Jokavuotiseksi HRV:n jäsenten ja heidän perheidensä yhteiseksi kesäretkeksi muodostunut veneilyretki tehtiin Helsingin kaupungin omistamalle Kaivokarille 15-17.8 mukana oli 8 venekuntaa. Lipunlaskutilaisuus pidettiin 27.9 ja jäsenmäärä oli noussut vuoden loppuun mennessä 57:ään.

Merihenkiset venekerholaiset ovat olleet varsin omatoimisia ja ahkeria rakentaessaan rappiolla oleesta laiturista 30 veneen venesataman, siihen kiinnitetyistä veneistä neljä on kokonaan tehty itse ja muista suurin osa rakennettu runkovalmiista purjehduskuntoon.

Varsinainen toiminta kuudennella toimintakaudella 1981 alkoi johtokunnan kokouksella, joka pidettiin kerholla 26.1. Rakennusmestariveneilijöiden sukeltajien "MESU":n perustava kokous oli kerholla 11.2. Sääntömääräinen HRV:n kevätkokous pidettiin kerholla helmikuun 16.päivänä, jossa käsiteltiin ja hyväksyttiin toisen kerran sääntöjen 1§ muuttaminen.

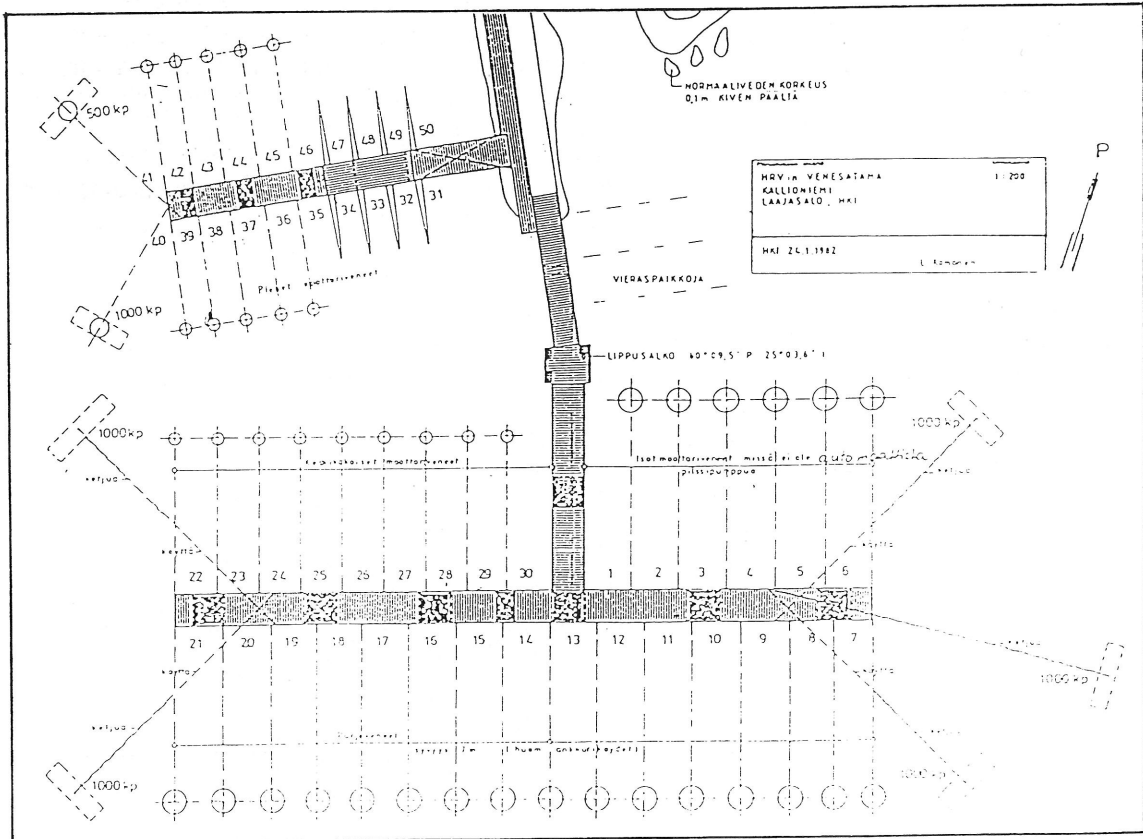
HRV:n viisivuotisjuhlat pidettiin kerholla 13.3, jossa kutsuvieraina olivat keskusliiton puheenjohtaja Onni Vanhala ja yhdistyksen puheenjohtaja Paavo Ruusuvuori. Merenkulkuhallitukselle päätettiin antaa Lauri Komosen ehdotuksen mukainen juhlakokouksen julkilausuma, jossa luvallistettaisiin punaisten hätärakettien ampuminen uudenvuoden yönä. Lauri Komonen lahjoitti HRV:lle valmistamansa puuveistoksen "Täysin purjein", johon on kaiverrettu HRV:n klubimerkin lisäksi perustajajäsenten nimet.

Talkootyöt alkoivat jo varhain keväällä laiturin kunnostuksella ja lisälaiturin rakentamisella. Kallioniemen päärakennuksen takkahuoneen katto tehtiin uudestaan Rauma-paneelilla. Korjattiin saunalaituri, sahattiin ja pilkottiin polttopuita. Satamme sai uuden sivulaiturin pienveneille. Talkoopäiviä oli 8, ja 430 työtuntia. Kerholta lahjoituksena saadut 6 nahkatuolia kunnostettiin ja kunnostamisen rahoittamiseen käytettiin myös kerholta saatu 1000,-mk:n lahjoitusraha.

Lipunosto suoritettiin Kallioniemen avajaisten yhteydessä 17.5 Rakennusmestariorkesteri ja osa kuorolaisista esittivät ohjelmaa. Jukka Eerikäinen toimi grillimestarina HRV huolehti järjestelyistä.

Kesäloman alkaessa yhteinen veneretki tehtiin Porkkalan edustalla olevalle Söderskärin saarelle 5.7, jonne kovan tuulen takia tuli vain kolme venekuntaa. Kesäloman päätyttyä tehtiin toinen veneretki 15-17.8 Kaivokarille, johon osallistui 10 venekuntaa, eli 27 henkilöä.

Liityimme vuonna 1981 Suomen Purjehtijaliiton jäseneksi. Kerhomme maksaneiden jäsenten määrä nousi 63:een, joten uusia jäseniä liittyi kuusi ja erosi kaksi. Sääntömääräinen syyskokous pidettiin 26.syyskuuta Kallioniemessä. Syyskokouksen jälkeen suoritimme lipunlaskun, johon myös päättyi yhteinen toimintavuosi 1981.

MERENKULKUHALITUS

Arvoisa osastopäällikkö

Helsingin Rakennusmestariveneilijät r.y:n, virallinen lyhennys HRV, perustamisesta on kulunut viisi vuotta. HRV:n säännöissä on tarkoituksena mainittu mm. osallistuminen vapaaehtoiseen meripelastustoimintaan. HRV on viisivuotisjuhlakokouksessaan maaliskuun 13. päivänä 1981 käsitellyt hätärakettien ampumisen sallimista mantereella taajamien läheisyydessä uudenvuoden yönä klo 23.55 - 00.05 välisenä aikana.

Perustelemme ehdotustamme sillä, että kaikissa rekisteröidyissä purjehdusseuroissa ja venekerhoissa pyritään hyvään veneilykuriin ja veneilyturvallisuuteen katsastamalla veneet ennen purjehduskauden alkua. Katsastusvarusteisiin kuuluu myös säädetty määrä punaisia hätäraketteja, joiden käyttöikä päiväyksen mukaisesti vanhenee vuosittain ja näin "yli-ikäisten" rakettien määrä vuosittain kasvaa, joiden hävittäminen on pulmallista. Verrattaessa veneilijöiden määrää vuosittain tapahtuviin hätärakettien aiheuttamiin hälytyksiin voidaan todeta, että varsin harvoin veneilijät joutuvat sellaiseen tilanteeseen, missä raketin ampuminen on tarpeellista tai sallittua ja näin tavallisen veneilijän kokemus raketin ampumiseen voi olla täysin puuttellinen.

Kuten tiedämme, antaa harjoitus kokemusta ja todellisessa hätätilanteessa veneen päällikölle varmuutta hätäraketin oikeasta käytöstä, jolloin vältetään hätiköinnin aiheuttamilta virheiltiltä. Helsingin Poliisilaitos ei myönnä lupaa raketin ampumiseen, sillä vaikka virallisille pelastusorganisaatioille asiasta voidaan tiedottaa, saattavat jotkin muut rientää apuun - tarpeettomasti. Virallisen luvan puuttumisesta rikotaan kieltoa hätärakettien ampumisesta ja "yli-ikäisiä" raketteja ammutaan ainakin uudenvuoden yönä. Esimerkiksi viime uudenvuoden yönä Helsingin itäpuolella olevista kaupunginosista, yhdestä havaintopaikasta nähtynä, ammuttiin yli 30 punaista hätärakettia.

Tietääksemme ei yhtään hälytystä tehty, vaan kaikki " tulkittiin uudenvuoden raketeiksi ", vaikka niiden luvaton ampuminen olisi pitänyt johtaa hälytystoimiin. Myönteistä katsojien kannalta kuitenkin oli se, että tavallinen ihminen voi nähdä palavan hätäraketin ja erottaa sen muista, johon harvoin on tilaisuutta ja todeta sen , että paikanmääritykseen (suunta ja etäisyys) jää riittävästi aikaa ilman mitään hätiköintiä.

Edellä esitettyihin perusteluihin viitaten ja kalliiden turhien hälytysten välttämiseksi Helsingin Rakennusmestariveneilijät r.y:n johtokunta esittää, että Merenkulkuhallitus harkitsisi oikeaksi ryhtyä toimenpiteisiin punaisen hätäraketin ampumisen laillistamiseksi mantereella uudenvuoden yönä.

Helsingissä maaliskuun 13. päivänä 1981

Helsingin Rakennusmestariveneilijät r.y.
johtokunta

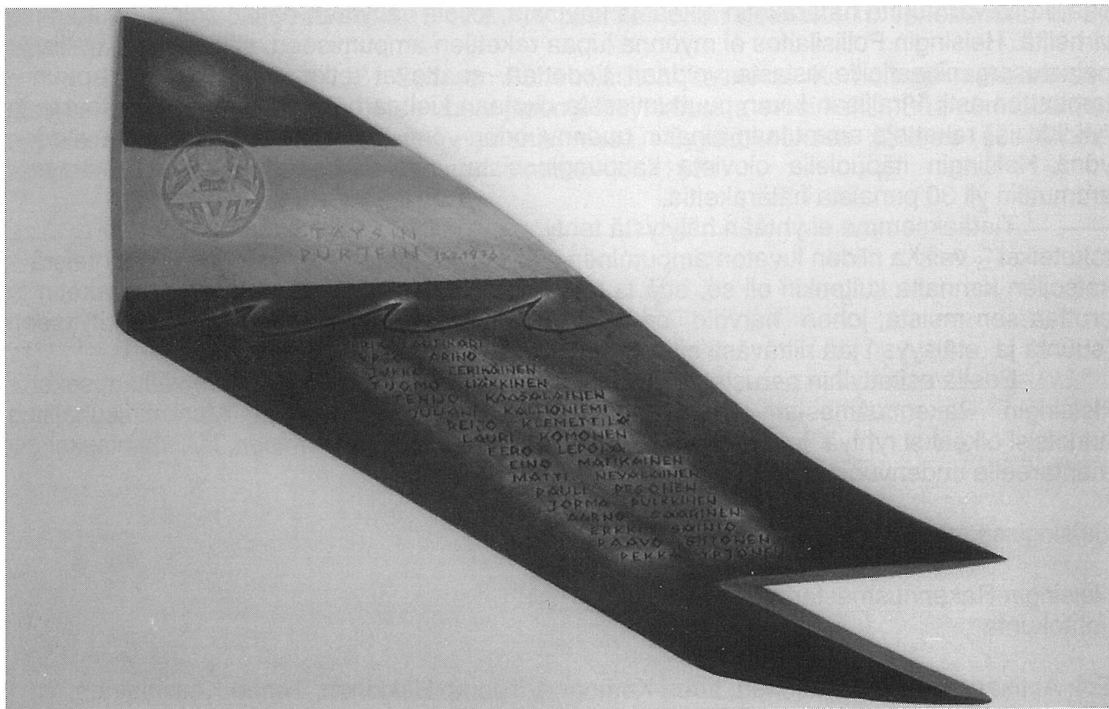
Erik Ahtikari, Aarno A. Saarinen, Lauri Komonen, Tuomo Häkkinen, Tenho Kaasalainen,
Jukka Eerikäinen, Pauli Pesonen, Jorma Pulkkinen, Matti Nevalainen

Varsinainen toiminta seitsemännellä toiminta kaudella 1982 alkoi johtokunnan kokouksella, joka pidettiin kerholla 26.1. Sääntömääräinen kevätkokous pidettiin kerholla helmikuun 16. päivänä. Kevätkokouksen yhteydessä nähtiin filmi syvänmeren sukelluksesta.

Talkootyöt alkoivat jo varhain keväällä poijupainojen asennuksella. Talkoopäiviä oli 6, työtunteja 310. Lipunnosto suoritettiin Kallioniemen avajaisten yhteydessä 8. toukokuuta. Rakennusmestariorkesteri ja osa kuorolaisia esitti lippulaulun. HRV yhdessä Rakennusmestarirovien kanssa huolehti Kallioniemen avajaisten järjestelyistä.

Kesäloman jälkeen 21 - 22.8 tehtiin yhteinen veneretki Kaivokarille, jonne osallistui 7 venekuntaa ja 20 henkilöä. Kerhonne maksaneiden jäsenten määrä nousi 66:een, joten uusia jäseniä liittyi toimintakauden aikana 7 ja erosi yksi. Kaikki 26 venepaikkaa Kallioniemen venesatamassa olivat kesän aikana tehokkaassa käytössä.

Syyskokous oli 15. päivänä syyskuuta Kallioniemessä. Kokouksessa Erik Ahtikari luopui kommodorin tehtävästään ja jatkajaksi valittiin Lauri Komonen. Syyskokouksen jälkeen pidettiin purjehduskauden päättäjäiset ja lipunlaskutilaisuus. Lokakuun 16. oli viimeinen talkoopäivä, laitettiin Kallioniemi ja laiturit talvehtimiskuntoon.

Lauri Komosen tekemä veistos " Täysin Purjein " johon on kaiverrettu HRV:n perustaja jäsenten nimet: Erik Ahtikari, Yrjö Arino, Jukka Eerikäinen, Tuomo Häkkinen, Tenho Kaasalainen, Juhani Kallioniemi, Reijo Klemettilä, Lauri Komonen, Eero Lepola, Eino Matikainen, Matti Nevalainen, Pauli Pesonen, Jorma Pulkkinen, Aarno A Saarinen, Erkki Sainio, Paavo Siitonen ja Pekka Yrjönen.

LAURI KOMONEN - TOISEN KOMMODORIN AIKA 1983 - 1984

Erik Ahtikari luovutti kommodoriviirin Lauri Komoselle, taustalla tilaisuutta seuraa varakommodori Kari Koskinen ja Erkki Pennanen.

Toiminta kahdeksannella toimintakaudella 1983 alkoi johtokunnan kokouksella, joka pidettiin kerholla 3.2. Sääntömääräinen kevätkokous pidettiin Rakennusmestarikerholla helmikuun 17. päivänä. Kevätkokouksen jälkeen nähtiin Pauli Pesonen diaesitys Saimaalle suuntautuneesta veneretkestä. Helmikuussa kävivät Pauli Pesonen ja Heikki Salo Suomen Moottoriveneliiton ja Suomen Purjehtijaliiton katsastusmieskurssin. He hoitivat HRV:n katsastukset seuraavat kolme vuotta.

Talkootyöt alkoivat jo maaliskuulla, korjattiin laiturirakenteita ja upotettiin poiju- ja lisäpainoja. Jäiden lähdettyä kiristeltiin laiturin ja poijujen ketjuja. Talkoita oli 3 ja työtunteja 150.

Lipunnosto suoritettiin Kallioniemen avajaisten yhteydessä lauantaina toukokuun 14. päivänä. Ohjelmassa oli Rakennusmestariorkesterin esityksiä ja "Mestari - Laulajien" esittämää Unkarin matkan konserttiohjelmistoa. Kesäkuussa 29. päivänä vietimme Merivartioiden kanssa yhteisen illan Kallioniemessä saunomisen ja iltapalan merkeissä.

Kesälomien jälkeen 27. - 28.8 tehtiin yhteinen veneilyretki Kaivokarille. Retkeen osallistui 8 venekuntaa ja 22 henkilöä. Jäsenistömme veneilyretket uloittuivat aina Gotlantiin saakka.

Uutena yhteisenä toimintana vietimme purjehduskauden päättäjäisiä Kallioniemessä 24.9. illanviettoa laulun, tanssin, iltapalan ja boolin kera. Mukana oli 25 veneilijää ja perheenjäsentä. Syyskokous oli 25.9, jonka jälkeen oli lipunlaskutilaisuus.

Pitkäaikaiset satamamme valvojat Hilma ja Vilho Kilpinen lopettivat ja siirtyivät eläkkeelle. He tulivat Kallioniemen mukana yhdistyksen ja venekerhon talonmiehiksi edellisiltä omistajilta. Hilma ja Vilho Kilpinen olivat Kallioniemen talonmiespariskunta kymmenen vuotta ja Vilho HRV:n toinen satamakapteeni kahdeksan vuoden ajan. Vilho oli meille kova "Mestari", sillä kun meiltä meinas ruoka - ja kahvitauot venyä, niin Vilho ilmoitti kovalla äänellä: " Kuulkaas mestarit, taas mene talkoot suun soitoks"?

Vuosi 1984 oli HRV:n yhdeksäs toiminta- ja veneilykausi, joka alkoi hallituksen kokouksella Rakennusmestarikerholla 3.2. Sääntömääräinen kevätkokous pidettiin kerholla 16.2. Kokouksen jälkeen Heikki Salo kertoi kokemuksiaan viime kesänä tekemästään Gotlantiin ja Ruotsin rannikolle suuntauneesta purjehduksestaan.

Talkootyöt aloitettiin maaliskuulla, korjattiin laiturirakenteita. Uusittiin Lehmäsaaren ja Santahaminan sillan kannatuspilarissa olleet nopeusrajoitusmerkit asetuksen vaatimuksen mukaisiksi 9 km/h. Purettiin vanha, alas pudonnut lattia saunan pukuhuoneesta ja tehtiin tilalle uusi, tuulettava lattia kyllästetystä puutavarasta. Talkoita oli 3 ja talkootunteja 120.

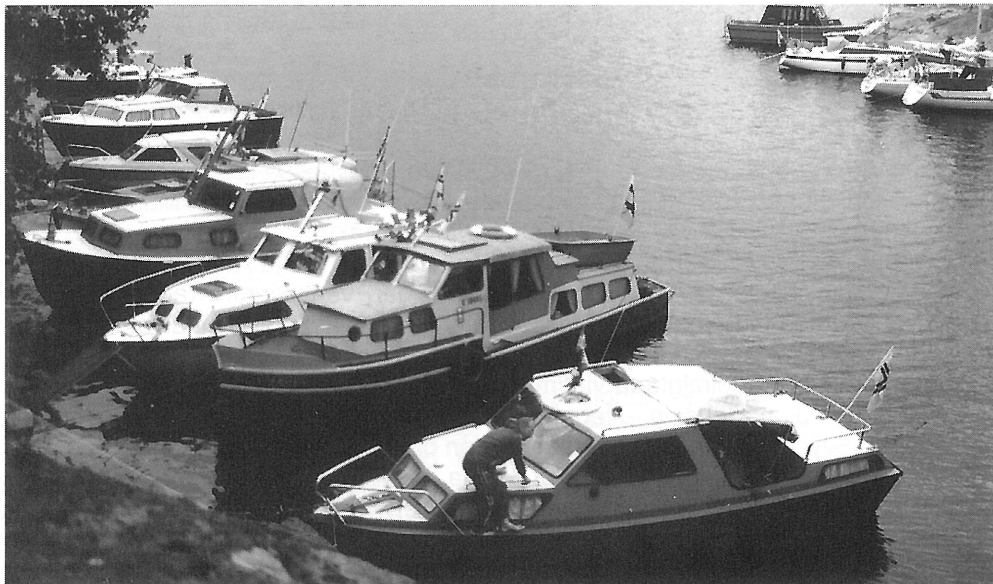
Lipunnosto suoritettiin Kallioniemen avajaisten yhteydessä lauantaina toukokuun 12.päivänä. Ohjelmassa oli Rakennusmestariorkesterin esityksiä ja osa Mestari-Laulajista esitti merihenkisiä lauluja, makkaraa grillattiin ja kenttäpelejä pelattiin.

Helsingin Navigatioseuran järjestämään Naviksen Ruori navigatio- ja tarkkuusajokilpailuun osallistui Pauli Pesonen Viri-veneellä sijoittuen B-luokassa toiseksi. Kesälomien jälkeen 18 -19.8. tehtiin yhteinen veneilyretki Kaivokarille mukana oli 10 venekuntaa ja 26 henkilöä. Retken ohjelmassa oli HRV:n hallituksen kokous ja illanvietto nuotiolla. Jäsenistömme veneretket ulottuivat purjehduskauden aikana Joensuuhun ja aina Saksaan, Kie'liin saakka.

Purjehduskauden päättäjäisiä vietettiin Kallioniemessä 28.9. yhteisenä illanviettona soiton, laulun, tanssin ja pienen iltapalan merkeissä. Mukana oli 26 veneilyharrastajaa. Helsingin Meripelastusseuran toimihenkilöiden kanssa vietimme veneturvallisuushenkisen illan Kallioniemessä 29.9. Ilta aloitettiin tutustumisella pelastuvene Antti Huimaan. Ilta jatkui saunomisen, iltapalan ja keskustelun merkeissä yhteisistä ongelmista veneilyturvallisuuden parissa. Muistoksi vierailustaan Meripelastusseuran toiminnanjohtaja Anssi Valkama luovutti viirin HRV:lle, vastaanottajana toimi kommodori Lauri Komonen.

Kerhomme maksaneiden jäsenten määrä kasvoi 61 ja uusia jäseniä tuli mukaan toimintaan viisi. Kaikkiaan 23 venepaikkaa oli satamssamme kesän aikana käytössä. Syyskokous pidettiin Kallioniemessä 30.9. Lauri Komonen luopui kommodorin tehtävistään, koska hänet oli kuluvan vuoden alusta valittu Helsingin Rakennusmestariyhdistyksen puheenjohtajaksi. Kirjoittamattoman säännön mukaan yhdistyksen puheenjohtaja ei voi johtaa mitään alaosastoa. Syyskokous valitsi HRV:n kolmanneksi kommodoriksi Pauli Pesosen. Kokouksen jälkeen pidettiin lipunlaskutilaisuus.

HRV:n sääntöjä muutettiin toimintaa paremmin palvelevaksi. Sääntömuutosta käsiteltiin vuoden aikana kahdesti, sääntöjen edellyttämällä tavalla. Keväällä monien vaiheiden jälkeen saimme Kallioniemeen uuden talonmiespariskunnan, Pirkko ja Veikko Paanasen.

Kaivokarilla 18 – 19.08. Etualalta: Tenho Kaasalaisen Vinjätti, vieraamme Porvoosta Martti Tahvanaisen Tahvo, Pauli Pesosen Viri, Lauri Komosen Lucy-Lady, laitimmaisena Gunnar Olinin Timor.

PAULI PESONEN - KOLMANNEN KOMMODORIN AIKA 1985 - 1991

Vuosi 1985 oli kymmenes toiminta- ja veneilykausi, joka aloitettiin hallituksen kokouksella Rakennumestarikerholla 29. päivänä tammikuuta. Sääntömääräinen kevätkokous pidettiin samoin kerholla helmikuun 20. päivänä Talkoot alkoivat maaliskuussa, korjattiin ja uusittiin jäiden ruhjomia laiturin kansirakenteita. Samoin korjattiin Kallioniemen päärakennuksen yläkerran wc:n lattia, joka oli läpilaho ja tipahtamaisillaan alas. HRV:n talkoita oli 5 ja työtunteja kertyi 300. Lisäksi HRV:n väki osallistui aktiivisesti Kallioniemen isännistön talkoisiin, joissa sahattiin ja pilkottiin saunapuita sekä siivottiin pihapiiriä ja kunnostettiin saunalaituria.

Purjehduskauden avajaiset ja lipunnosto oli tarkoitus pitää Kallioniemen avajaisten yhteydessä, mutta meri oli vielä vahvasti jäässä, satoi lumiräntää ja kesä oli vielä kaukana. Niin tehtiin päätös, että lipunnostotilaisuus siirretään kahdella viikolla. Lippu nostettiin veneilykauden alkamisen merkiksi 16.5. Jäät, nuo talven kahleet, olivat vapauttaneet meren 9.5. aamupäivällä.

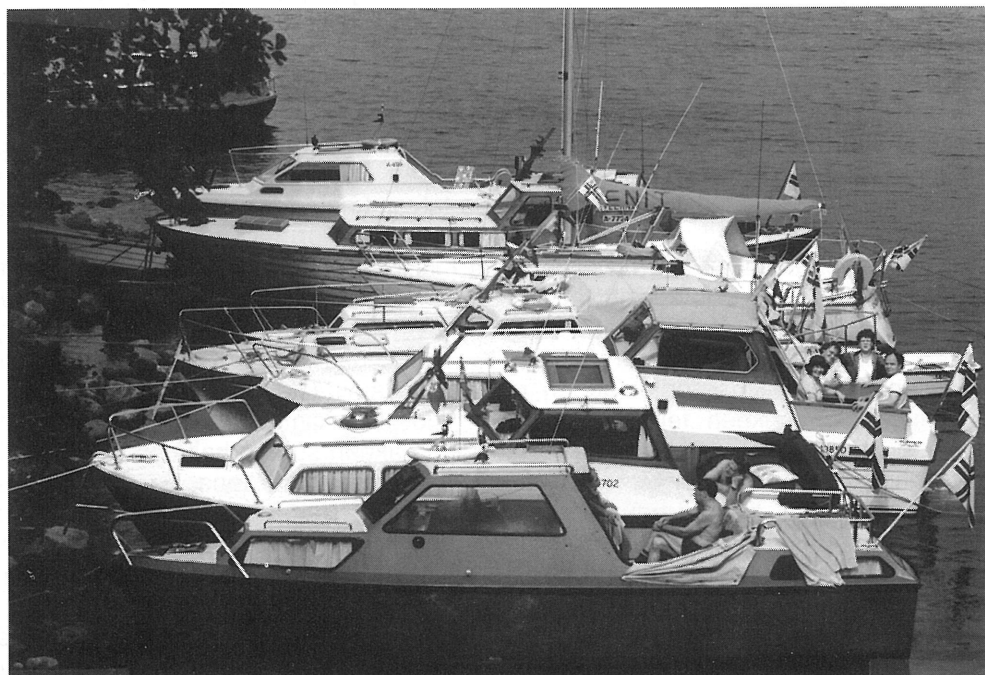
Kallioniemen kesäkauden avajaiset olivat mieliinpainuva juhlahetki, jossa kuulumme elävää musiikkia ja laulua, jota esittivät Rakennumestariorkesteri ja "Mestari - Laulajat". Meitä HRV:läisiä ilahdutti erikoisesti saamamme harvinainen vieras, suuria meriä nähnyt ja purjehtinut "Albatrossi" merikapteeni Vilho K. Aalto. Jäsenistömme veneili kuluneen veneilykauden aikana pitkin Suomenlahden rannikkoa Haminasta Ahvenanmaalle.

Lomakauden jälkeen teimme jo monia vuosia vakiintuneena olleen veneretken Kaivokarille 9 - 11.8 Retkemme alkoi perjantai-iltana sakean sumun haitatessa alkumatkaa, mutta löytyihän Kaivokari kolmen venekunnan toimesta jo samana iltana. Sää oli kohtalaisen hyvä, joskin vaihteleva, sillä oli hautovaa hellettä ja kaksi jylhää ukonilmaa rajusateineen. Retken koimme rentouttavaksi viihtymiseksi luonnon helmassa. Olihan säästä huolimatta mukaan tullut ennätysnäätä veneilijöitä, 13 venekuntaa, jotka toivat mukanaan 41 veneilijää.

Syyskokous pidettiin Kallioniemessä 29.9. Purjehduskauden päätäjäisiä lipunlaskuineen vietettiin Kallioniemessä 12.10. laulun, tanssin ja Pasin esittämän musiikin ja huumorin höystämänä. Iltapalaksi nautimme Pirkon leipomia kalakukkoja, jotka saivat maukkauksellaan suuren kiitosryöpyn. Mukana oli 30 veneilyn ystävää. 20.12. tuli Oikeusministeriöstä hyväksytyt sääntömme merkittynä yhdistysrekisteriin.

Kallioniemen avajaiset olivat 4.5., ohjelmassa oli Mestari-Laulajien esityksiä ja Rakennusmestari Orkesterin musiikkia, jota hartaudella kuunneltiin. Kuten ikkunasta näkyy oli meri vahvasti jäässä, jäät lähtivät 9.5.

Seuramme veneilijöitä Kaivokarilla 9–11.8., nautitaan loppukesän lämmöstä ja muistellaan kokemuksia kuluva veneilykaudesta.

Vuosi 1986 oli HRV:n yhdestoista toiminta ja veneilykausi sekä juhluvuosi. Sen aloitimme hallituksen kokouksella Rakennusmestarientalon hallituksen huoneessa 20. päivänä tammikuuta. Hallituksen kokouksessa mm. perustettiin ohjelmaryhmä, johon kuuluivat: Pauli Pesonen, Hannu Marttila, Jorma Pulkkinen ja Erkki Pennanen hoitamaan kymmenvuotisjuhlien järjestelyt ja toteutuksen. Lisäksi valmisteltiin kevätkokousasiat. Sääntömääräinen kevätkokous oli hallituksen huoneessa 13. päivänä helmikuuta.

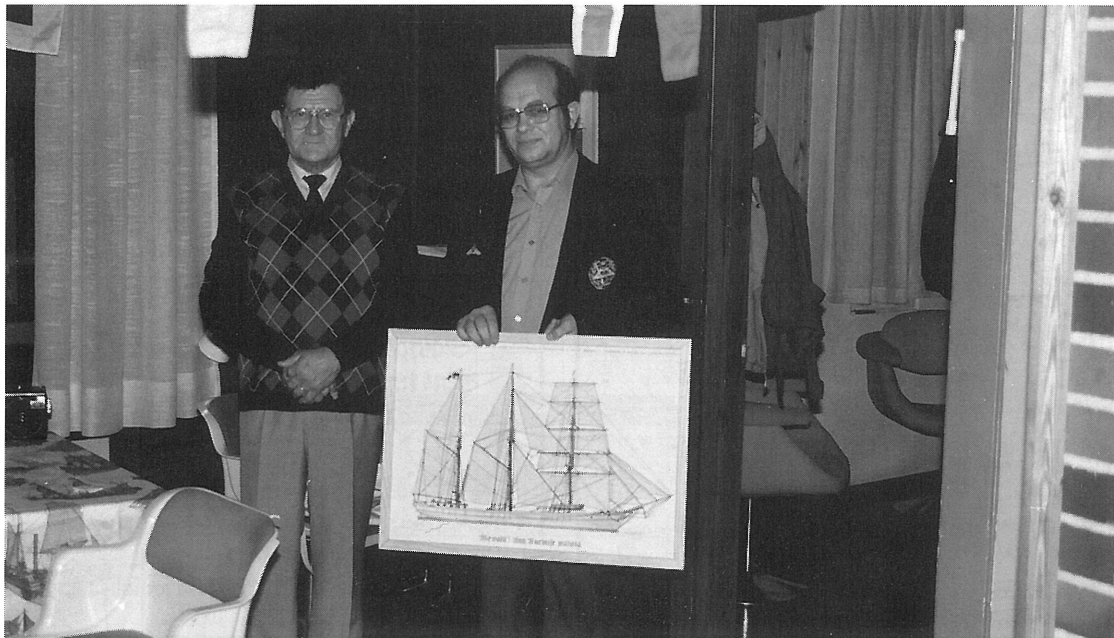
Jokavuotiset talkoot Kallioniemen ja laitureiden kunnostuksen hyväksi alkoivat 14.3. lumitöillä ja uusien laituriponttoonien kuljetuksella ja haalauksella jäälle. Yhteiset talkoot alkoivat 5.4 ja viimeiset talkoot olivat 8.6 Talkoita oli 12 ja työtunteja 800. Olihan työntäyteinen kevät sitten HRV:n perustamisen.

Veneilykauden avajaiset lipunnostoiheen olivat Kallioniemen avajaisten yhteydessä 10.5. Eero Kyllönen ja Ilkka Niemi kävivät Suomen Moottoriveneliiton järjestämän katsastusmieskurssin ja katsastivat jäsenten veneet veneilykauden alussa.

Lomakauden jälkeen teimme veneilyretken Kaivokarille 15 - 17.8. Veneitä oli ennätysmäärä, 16 mukanaan 40 veneilijää. Iltaa vietimme nuotion ympärillä yhteislaulun ja Pasi Pennasen esittämän hanurimusiikin säestämänä. Nautimme erittäin maukkaan muikusta valmistetun rantakalan, jonka meille hankki ja valmisti Erkki Pennanen. Kiitos Erkille. Veneilyretkeämme suosi hyvä sää, joskin tulomatkalla meri oli vähän epätasainen.

Jäsenistömme veneili erittäin aktiivisesti, Suomenlahden Ulko-Tammioista Selkämeren Raumalle saakka. Pisimmän kesälomaveneilyretken teki Antti Yläne Tipullaan, Ruotsin Mälärlille. Venesatamamme oli ensimmäisen kerran täynnä, joten olemme laitureiden laajennuksen edessä.

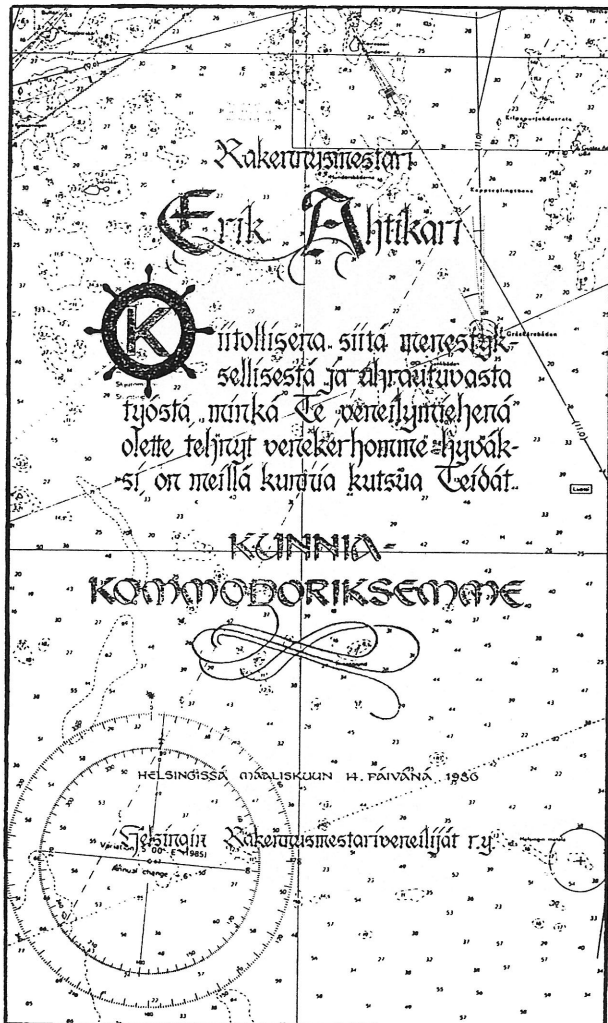
Syksyn hallituksen kokous oli Kallioniemessä 7.8. Valmisteltiin syksyn toiminta- ja syyskokousasiat. Veneilykauden päättäjäiset olivat 25.10 Kallioniemessä. Tilaisuus oli mielinpainuvana haikea, olihan yksi onnekas veneilykausi taas ohi. Ohjelmassa oli Pasi Pennan esittämää hanurimusiikkia, yhteislaulua, Kaija Tikkaon esitti pianonsoittoa. Erikoisesti jäi soimaan Myrskyluodon Maija. Erkki ja Jorma esitti meille kaksinlaulua Kaijan säes-tyksellä. Kuulimme paikan päällä mukana olleelta Erik Ahtikarilta kuvauksen, miten merten vanha ahertaja hylätty purjelaiva, fregatti Uljas sai arvoisensa lopun. Lisäksi kuulimme ääninauhalta Uljaan saatesanat, kuinka palamaan sytytettyä Uljas hinattiin Rauman edustan merelle, jossa räjähdyspanokset upottivat Uljaan Selkämeren syliin ikiajoiksi. Esitelmänsä päätteeksi Erik luovutti HRV:lle fregatti Uljasta esittävän taulun. Per-Erik Lindholm kertoi sanoin ja kuvin sedästään Axel Adolf Lindholmin purjeneulojan, seilimaakarin työstä, työkaluista ja luovutti HRV:lle purjeneulojan työkaluja sisältävän rikipussin. Iltapalana nautimme makoisat merimiespihvit.

Maaliskuun 14. päivänä juhlimme HRV:n kymmenvuotistaipaleen täyttymistä Rakennusmestarikerholla, kutsuvierainamme olivat yhdistyksen puheenjohtaja Lauri Komonen ja HRV:n ensimmäinen kommodori Erik Ahtikari puolisoineen. Mukana oli myös 30 HRV:tä veneilyyn ystävää. Juhlan ohjelma oli monipuolinen ja veneilyaiheinen, hanurimusiikkia ja lauluja säesti Yrjö Luukkonen. Kitaralla itseään säästään ikivihreitä kuplettilauluja esitti Mestari-Laulajista Pentti Kaikkonen.

Juhlassamme luovutettiin seuraavat huomionosoitukset: kevätkokous päätti kutsua Erik Ahtikarin HRV:n kunniakommodoriksi, ja myöntää kultaisen ansiomerkin Lauri Komoselle. Heidän mittavasta työstään seuramme hyväksi.

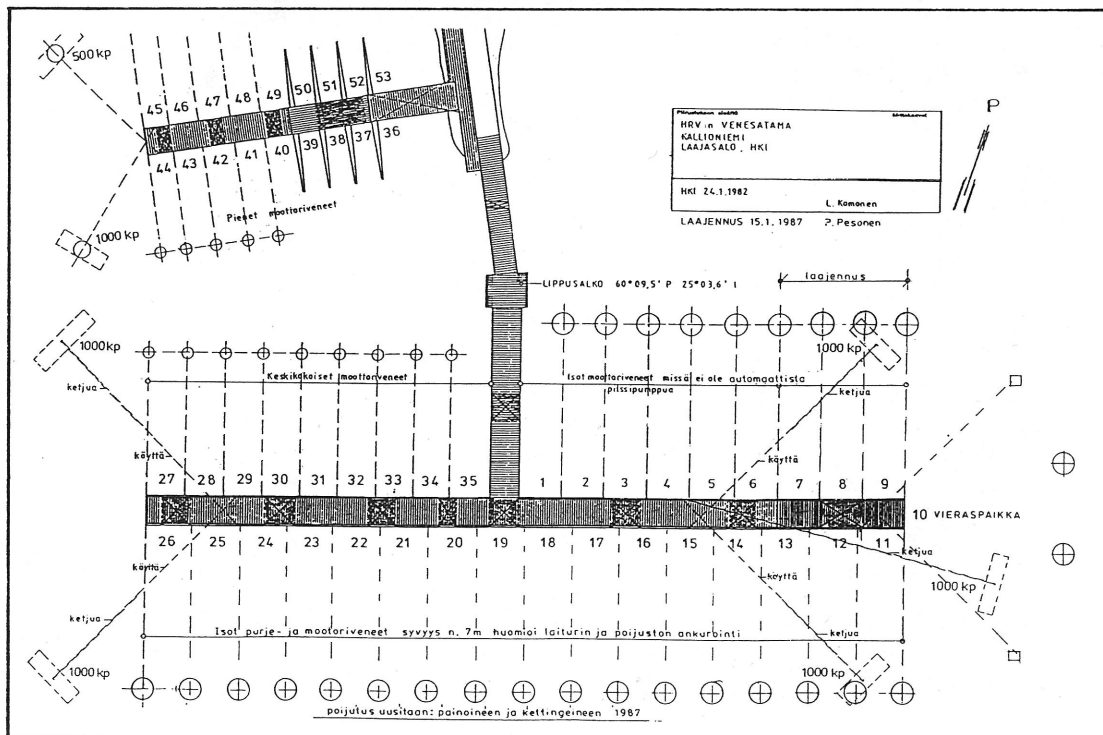
Vuosi 1987 oli 12. toiminta- ja veneilyvuosi, joka aloitettiin hallituksen kokouksella Leppävaarassa Tiilikeskukseen tiloissa 22.1. Sääntömääräinen kevätkokous oli kerholla 19.2. Talkootyöt Kallioniemen laituriin ja laajennuksen hyväksi alkoivat 14.3. Sitä ennen oli tehty hankintoja ja lumityöt. Uusimme väylänpuoleisen sivustan poijuston painoineen ja kettinkeineen. Poijupainoja valettiin Kallioniemessä seitsemän kappaletta, loput 17 kpl saatiin

jäsenten työmailta. Poijut tehtiin ja vaahdotettiin Kallioniemessä. Laiturin vasemmanpuoleista siipeä jatkettiin 12 metriä ja lahonnutta kansilankutusta uusittiin. Telineet laiturityölle olivat lujat, sillä talvi oli ennätysellisen kylmä tällä vuosisadalla, jään vahvuus oli 60 cm. Töitä tehtiin 10 talkoopäivää, 550 työtuntia.

Veneilykausi avattiin lipunnostolla Kallioniemen avajaisten yhteydessä 16.5. Vaikka kevään talkoot olivat mittavat, riitti seuramme jäseniltä vielä auttamisen halua Meripelastus-seurallekin, kävimme neljän jäsenen voimin valamassa ja hierontämässä saunanlattian Matosaareissa, jossa on Helsingin Meripelastus-seuran tukikohta. Autoimme myös heitä laituirongelmissa, luovutimme heille kaksi sähköpylvästä laiturirakenteisiin. 8.7 vietimme rattoisan illan Meripelastus-seuran pelustusaluksen Antti Huiman miehistön kanssa, tarjosimme heille saunomisen ja iltakahvit Kallioniemessä.

Jäsentemme veneiden katsastuksen hoitivat seuran omat katsastusmiehet Eero Kyllönen ja Ilkka Niemi, touko-kesäkuun aikana. Erittäin koleasta, sateisesta ja sumuisesta kesästä huolimatta jäsenistömme veneili ennätysellisesti. Saimaa valloitettiin kahden venekunnan toimesta: Pertti Leinonen kävi Eveliinalla Joensuusa ja Heikki Salo Piriinallaan Savonlinnassa. Ruotsissa lomaili Martti Pensamo Elmollaan. Kesän yhteinen veneilyretki 7-9.8 oli suunniteltu Humallahden venekerhon tukisaareen Hästöoseen, mutta tulisen, sateisen ja kylmän viikonlopun sattuessa uskaltaitui vain kolme purjevenekuntaa retkelle, muiden viettäessä viikonvaihteen Kallioniemessä.

Syksyn hallituksen ja sääntömääräinen syyskokous pidettiin Kallioniemessä 17.10. Kokouksien jälkeen suoritettiin lipunlasku. Veneilykauden päättäjaiset olivat saman päivän iltana Kallioniemessä, ohjelma oli jo vakiintuneen tavan mukaista: hanurimusiikkia esitti Jussi Hotasen trio. Lisäksi lauloimme yhdessä merimieslauluja, laulattajana meillä oli Marja-Leena Tiensuu. Erik Ahtikari kertoi koivistolaisesta talonpoikaislaivanrakentamisesta ja paljasti HRV:n hankkiman purjelaiva Koivistoä esittävän taulun. Iltapalaksi nautimme lohilaatikkoa ja jälkiruuaksi oli tanssia hanurimusiikin tahdissa.

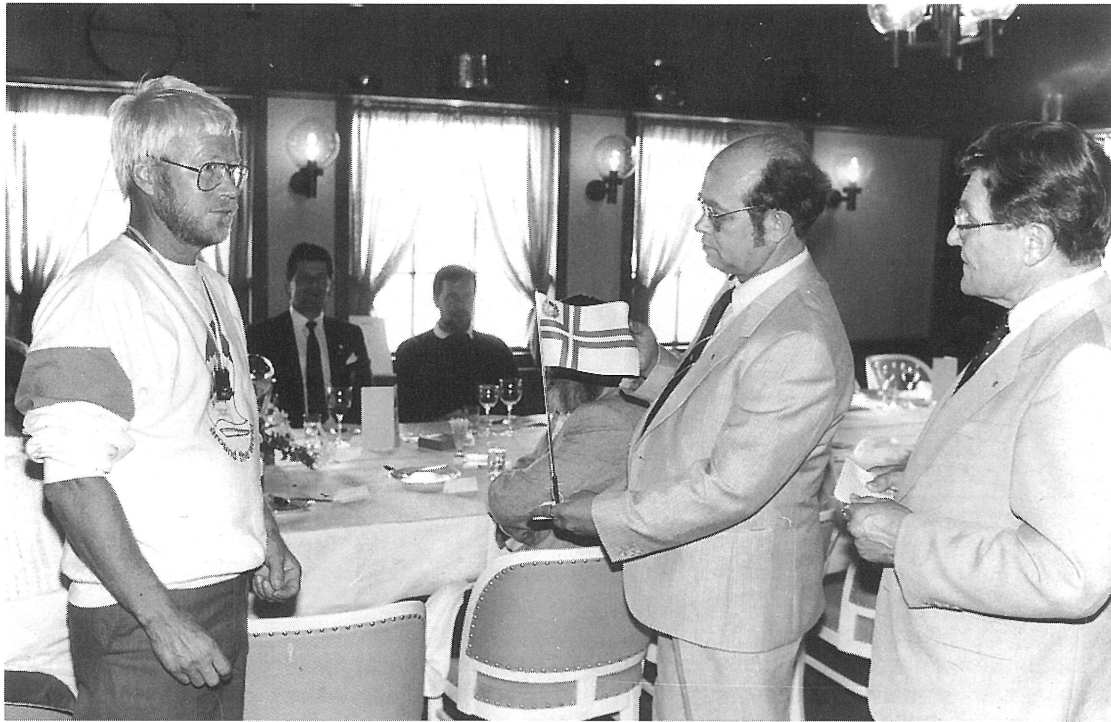

Heti maalinnan ylityksen jälkeen Pentti Salmi nosti Merikotka-spinnunsa, joka mahtavana pullotti aamuaringossa.

Yksinpurjehtija kotirantaan

Kaikkien aikojen ensimmäinen maapallon yksin ympäripurjehtinut suomalainen rakennusmestari! Helsingin Rakennusmestariveneilijät oli yksi niistä yhteisöistä, jotka juhlivat viime viikolla kotimaahan palannutta purjehtijaa Pentti Salmea. - Harppi ja kulmamitta ovat rakennusmestarien työkaluja ja niitä tarvitaan merenkulussakin, sanoi rakennusmestariveneilijäin kunniakommodori Erik Ahtikari, esitellessään lippumme logoa Pentti Salmelle.

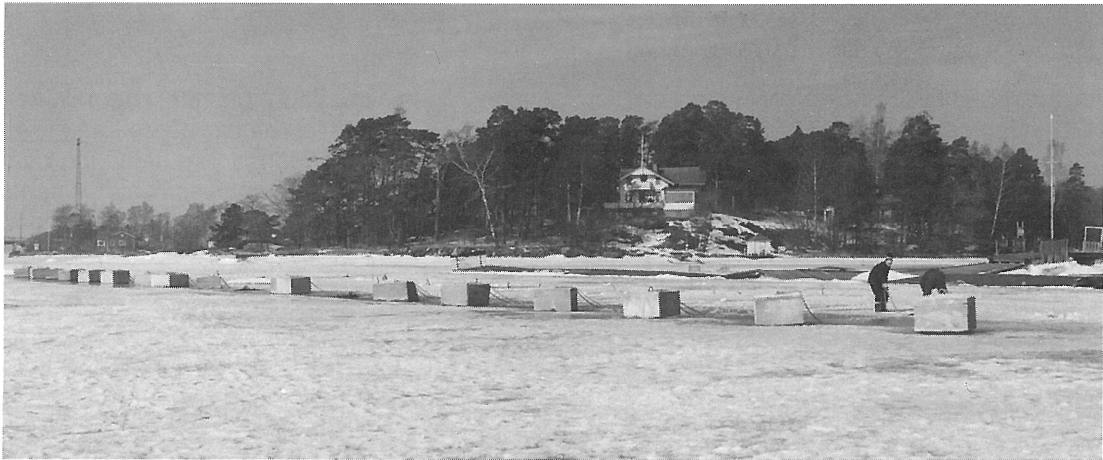
Helsingin Rakennusmestariveneilijät luovuttamassa venekerhonsa viiriä Pentti Salmelle Kulosaaren kasinolla 11.06.1987. Rakennusmestarit vasemmalta lukien: Pentti Salmi, Pauli Pesonen ja Erik Ahtikari.

HRV:n pienoisperälipun jalustan laattaan kaiverrettiin teksti:

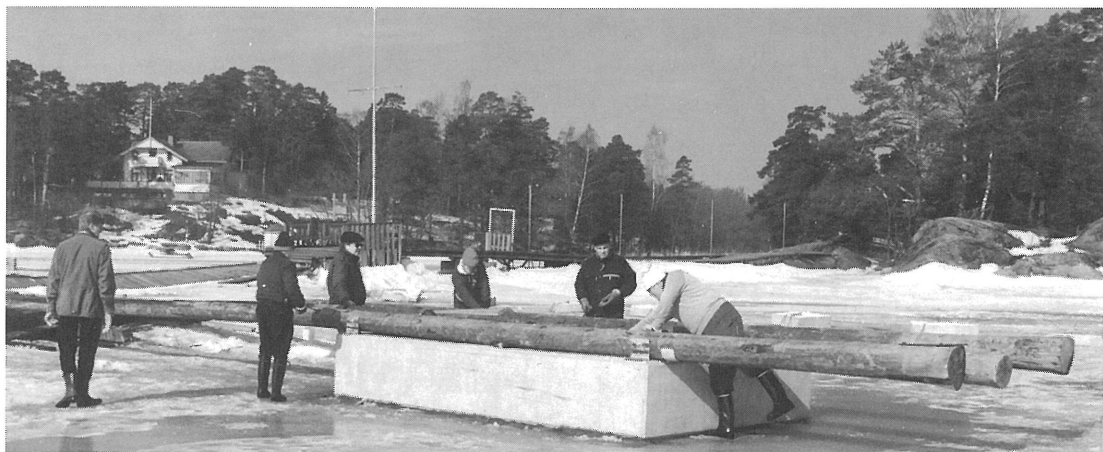
BOC 1986 - 87 MAAPALLON YMPÄRI YKSINPURJEHTINEELLE

Rakennusmestari Pentti Salmelle ONNITTELUMME

Helsingin Rakennusmestariveneilijät

Ulkorivin poijujen painot, kettingin asennus käynnissä.

Itäsiiven jatkaminen.

*Poijut tehtiin yhdessä: RST-osat valmisti "Sahatien telakka".
Tynnyrit täytettiin polyuretaani vaahdolla.*

Vuosi 1988 oli 13. toiminta- ja veneilyvuosi joka aloitettiin hallituksenkokouksella Rkm-klubilla 21.1. Säätömääräinen kevätkokous oli myös klubilla 18.2. Koulutuspäivät olivat

12 ja 19.3 Kallionimessä aiheena hyväksi koetut luonnon- turva - ja vierasvene satamat. Talkootyöt satamamme ja Kallioniemen hyväksi alkoivat 26.3 ja niitä oli 6 ja työtunteja 400. Talvi oli leuto, joten jäälle ei ollut asiaa. Pienvenesatamaan hankittiin 10 kpl Y-puomeja, jotka

asennettiin laituriin ja niihin kuuluvat poijut tehtiin vaahdotuksineen Kallioniemessä. Laiturille rakennettiin kiinteä valovirtasähköpiste. Talonmiehen rakennuksen julkisivut maalattiin sekä sahatiin ja pilkottiin polttopuita.

Veneilykauden avajaiset lipunnostoineen olivat Kallioniemen avajaisten yhteydessä 14.5. Veneiden katsastukset hoitivat seuramme katsastusmiehet Eero Kyllönen ja Ilkka Niemi touko- kesäkuun aikana.

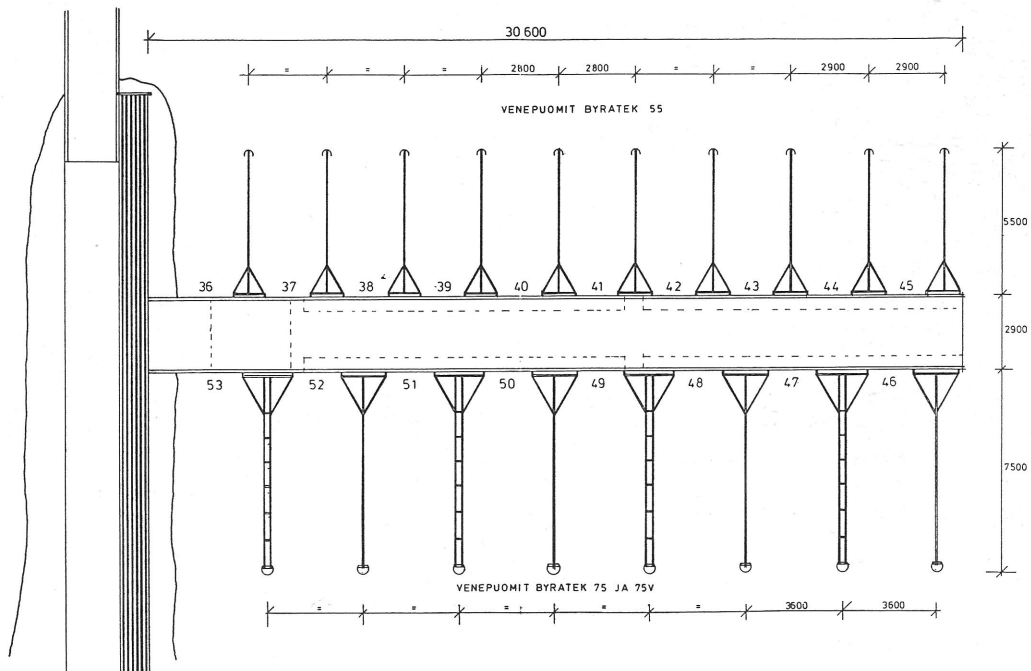
Navigaatio- merenkulkukilpailuihin osallistui seurastamme kaksi venekuntaa: 16.6 Naviksen-Ruori 10-vuotis juhlakilpailu Kotiluodolla ajettiin Virillä, kipparina Pertti Leinonen, navigaattorina Pauli Pesonen ja tähyistäjänä Hannu Marttila. 18.6 oli H MV:n XV Merikallioajot Rävholmenilla ajettiin Putella, kipparina Erkki Pennanen, navigaattori ja tähyistäjä samat kuin edellä. Kilpailun voitti Putte ylivoimaisesti, osallistujia oli 8. venekuntaa, mukana mm. Helsingin navigaatioseuran Navis V. Lisäksi neljä venekuntaa osallistui VOLVON - RUORI veneretkeilykilpailuun: Mirellalla Antti Yläne, Eveliinalla Pertti Leinonen, Putella Erkki Pennanen, ja Virillä Pauli Pesonen.

Juhannusta vietettiin Kallioniemessä perheimme iltapalan, kokkoveneylyn ja pienen kokon ympärillä, mukana oli 30 veneilyn ystävää, sää oli kesäinen.

Kesä oli veneilynkannalta kai vuosisadan parhaita, HRV:n jäsenet veneilivät aktiivisesti itärajalta Ahvenanmaalle ja kaksi purjevenekuntaa kävi Gotlannissa saakka. Yhteinen veneilyretki tehtiin Kaivokarille 26- 28.8 mukana oli 12 venekuntaa.

Syyskesä oli sateinen ja haittasi veneilyä, hallituksen kokous oli Kallioniemessä 13.9. Laiturimme ankkurointia tarkastettiin ja korjattiin 1.10, sukeltajina oli Paakkasen veljekset. Veneilykauden päättäjäiset oli Kallioniemessä 29.10 tilaisuus oli menneiden vuosien kaltainen: iltapalana oli lohikeittoa, musiikkia meille soittivat Oiva Niskanen, Pasi Pennanen ja Erkki Pennanen. Syyskokous oli Kallioniemessä 30.10 kokouksen jälkeen oli lipunlaskutilaisuus. Viimeiset talkoot olivat 12.11 laiturit ja Kallioniemi laitettiin talvikuntoon.

HRV kiittää Pirkko ja Veikko Paanasta ja jäsenistöä aktiivisesta toiminnasta satamamme, veneittemme ja Kallioniemen hyväksi toimintakaudella 1988 ja toivomme yhteistyön jatkuvan samoissa merkeissä tulevinakin toimintavuosina.

HRV:n sivulaiturin Y-puomien mitoitus

HKI 7.3.1990 P. PESONEN

Vuosi 1989 oli 14 toiminta ja veneilyvuosi, joka aloitettiin hallituksen kokouksella OY PARTEK AB tiloissa 26. päivänä tammikuuta. Sääntömääräinen kevätkokous pidettiin 16 päivänä helmikuuta Rkm-klubilla. Koulutuspäivä oli Kallioniemessä 4. päivänä maaliskuuta, aiheena oli moottorin huolto. Luennoitsijan oli Arne Swansson Ekström Oy:tä, kerhomme jäseniä oli tilaisuudessa 12.

Talkootyöt satamamme ja Kallioniemen kunnostamiseksi alkoivat 11 päivänä maaliskuuta. Niitä oli 6 kertaa ja työtunteja 500. Talvi oli taas kerran leuto, jääpeite oli olematon. Vähän olivat rannat jäässä, joten laituri- ja poijupainoja ei voitu uusia. Laiturin kansilankutusta uusittiin ja asennettiin 8 kpl muoviponttooneita laiturin tueksi. Talonmiehen ja toisen satamakapteenin mökin merenpuoleiset pääty ja sivuseinä korjattiin sekä paneloitiin uudestaan.

Veneilykauden avajaiset ja lipunnosto oli Kallioniemen avajaisten yhteydessä 6 päivänä toukokuuta. Touko- ja kesäkuun aikana katsastettiin kerhomme jäsenten veneet Antti Laineen ja Martti Pensamon toimesta. Katsastusmiehemme olivat huhtikuussa käyneet veneilyjärjestöjen pitämät katsastusmieskurssit.

Kerhomme jäsenten kiinnostus navigointi- ja merenkulkukilpailuihin on ilahduttavasti kasvamaan päin, kiitos kommodorimme Pauli Pesosen aktiivisen toiminnan ansiosta. Navigointikilpailuihin osallistui kerhostamme 3 moottorivenettä ja purjehduskilpailuihin 2 purjevenettä. Kilpailutoimintaan on syytä lisätä myös jäsentenväliset purjehduskilpailut. 3 päivänä kesäkuuta oli Naviksen-Ruori Kotiludolla, johon osallistui Pertti Leinosen kipparoima Eveliina, navigaattorina Pauli Pesonen. 17. päivänä kesäkuuta oli HMV järjestämät XVI Merikallioajot Rävholmenilla, Erkki Pennasen kipparoimana ja Martti Pensamon navigoima Putte sijoittui toiseksi ja Pertti Leinosen kipparoima ja Pauli Pesosen navigoima Eveliina sijoittui viidenneksi.

Juhannusta vietettiin Kallioniemessä 30 jäsenen voimin, juhla aloitettiin yhteisellä lipunnostolla, jonka jälkeen Marja-Leena Tervaskanto lausui runon Juhla. Runo kosketti kuulijakunnan tunteita erikoisen herkästi. Juhannuskokkoa kävimme yhteisveneilynä katsomassa Seurasaaren selällä, jossa ankkuroituneen Virin ympärille kiinnittyi 7 kerhomme jäsenten venettä.

Kesän aikana HRV:n jäsenet veneilivät ahkerasti, Antti Yläne kävi Kakkosellaan Ruotsissa, kunniapuheenjohtaja Erik Ahtikari Anallaan avasi kerhomme osalta Tallinnan veneilyn ja Heikki Salo purjehti Piriinallaan Gotlannissa.

Perinteinen veneilyretkemme tehtiin Kaivokarille 18-19.8. Retkeen osallistui 13 venekuntaa. Uutena toimintamuotona oli jäsentenvälinen purjehduskilpailu paluumatkalla. Kaivokari - HRV:n sataman edusta, kerhomme kokenein kilpapurjehtija Kari Koskinen otti taidoillaan voiton kisassa veneellään MidNight-Sun. Kilpailutoiminta jatkui loppukesällä, kerhomme veteraanivene Viri osallistui ensimmäistä kertaa yönavigointikilpailuun. Kommodorimme Pauli Pesonen oli kipparina ja Matti Lipasti navigaattorina sekä Hannu Marttila tähytjänä. Kilpailu oli 25.-26.8 päivien välisenä yönä, järjestäjänä toimivat Helsingin Navigaatioseura ja Itä-Helsingin Pursiseura. Kilpailu käytiin Kotiluodon lähivesillä, jotka olivat erittäin vaikeat ja ensikertalaisille jännittävät. 26.8 oli em. vesillä purjehduskilpailut. Kerhomme vene Kareli II kipparina Hannu Marttila ja gastina Pauli Pesonen voittivat kilpailun. Kaksovoiton täydensi seuramme vene Agatha, kipparina Matti Lipasti ja gastina Martti Pensamo. Veneet leikkasivat maalilinjan lähes rintarinnan. Lämmin ja kaunis syyskesä pidensi purjehduskautta.

Hallituksen kokous pidettiin Kallioniemessä 10 päivänä lokakuuta. Veneilykauden päättäjaiset olivat 21 päivänä lokakuuta ja syyskokous 22. päivänä lokakuuta. Kokouksen jälkeen oli lipunlaskutilaisuus laiturillamme ja jatkettiin saunan lauteilla, missä muistelimme kaihoten menneen kesän tapahtumia. Marraskuun 11. päivänä pidettiin viimeiset talkoot. Laiturit ja Kallioniemi laitettiin talvikuntoon. Joulukuussa ostimme 4 kpl Y-puomeja, kävelykannella ja muoviponttoonilla varustettuna.

Purjehduskilpailu Kaivokari — Kallioniemi.

*Heikki Salon Pirlina
L-2206*

*Kari Koskisen Mid-Night-Sun
L-2556*

HRV:n jäsenistöä talkoissa talvella 1979.

HRV:n johtokunta 1980 "Kaukomielen" kannella Kallioniemessä.

Kansikuva HRV:n "Vanavesi"

HRV:n hallitus 1986, Antti Paakkasen Tristanin kannella.

Vasemmalta: Antti Paakkanen, Hannu Marttila, Per-Erik Lindholm, Pauli Pesonen, Jorma Pulkkinen, Erkki Pennanen ja Tenho Kaasalainen.

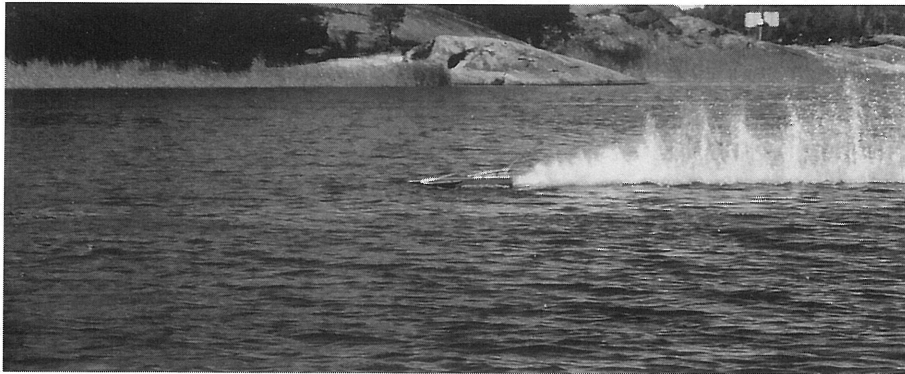
HRV:n hallitus 1995, Kallioniemessä messissä.

Vasemmalla istumassa: Antti Ylänen, Hannu Marttila ja Antti Laine.
Seisomassa vasemmalta: Antti Laurinen, Vilho Järveläinen, Martti Pensamo, Heikki Saloranta ja Martti Rissanen.

Erkki ja Tero Juolan harrastama Radio-ohjattu pienoisveneily.

Erkki on poikansa Teron kanssa harrastanut radioohjattua pienoisveneilyä jo vuodesta 1983 alkaen. Kilpailu- ja harjoitusveneet on Erkki rakentanut poikansa Teron kanssa yhdessä, kilpailuissa saamiensa kokemuksen mukaan. Veneet täytyy tehdä itse sillä Suomesta ei ole saatavana rakennus-sarjoja. Kilpailuveneen runko on balsaa ja päällyys 1 mm:n vaneria, joten rakentaminen on tarkkuutta vaativaa työtä. Moottorit ovat vakiorakenteisia ottomoottoreita toiminnaltaan 2-tah-tisia, sylinteri tilavuudet 7,5 ja 15 cm³. Polttoaineena on metanooli, terästettynä nitrolla.

Kilpailut ajetaan ketjulenkin muotoisella radalla jonka pi-tuus on 260 m, rata kierroksia ajetaan 6-7 kilpailuluokasta riippuen. Veneen nopeus on 65 solmua eli 120 km/h. Ohjaus tapahtuu rannalta radio-ohjaimella, joka kilpailijan ohjai-messa on eri jaksoluku ettei häiritä kanssakilpailijaa. Kilpailuissa ajetaan 4-erää eli lähtöä, sijoituksen mukaan tulee pisteet, I = 400 p. II = 300 p. III = 250 p. jne. Kilpailu aika otetaan.

Vuosien kuluessa ja kilpailukokemuksen kasvaessa on Erkille ja Terolle tullut menestystä kilpailuissa, Suomen mestaruuk-sia on tullut 4 kpl vuosina 1987 ja 88. Pohjoismaiden mesta-ruus vuonna 1988. Vuonna 1989 Tero oli armeijassa jolloin ei ollut mahdollisuutta harjoitteluun ja kilpailuihin. Tänä kuluvana vuotena (1990) Erkki ja Tero osallistuivat Itä-vallassa Shcrems-nimisellä järvellä Maailman mestaruus kil-pailuun.

7,5 cm³ luokassa tuli MM 1.150 p. ja 3,5 sek. aikaerolla.
15 cm³ Luokassa tuli MM 1.200 p. kolmen erän voitto, neljän-nessä erässä tuli venevaurio. P.Pes.

Vuosi 1991 oli 16 toiminta ja veneilyvuosi, joka aloitettiin Kallioniemessä 5.1 inventaario - ja satamasuunnittelutilaisuudella. Koulutustilaisuus pidettiin 19.1 Rkm-talolla, aiheena purjehdus ja purjeiden trimmaus, luennon pohjana oli kaksi videokuvasta ko. aiheesta.

HRV:n 15 - vuotisjuhla oli Rkm-talon juhlasalissa 9.3 yhdistyksen ja muiden alaosastojen vuosijuhlien yhteydessä, mukana oli 11 juhlijaa. Talkoot satamamme ja Kallioniemen kunnostamiseksi alkoivat 2.3 ja niitä oli 6 ja työtunteja 500. Työkohteena oli saunalaiturin ja venesataman laiturin maatuen verholaudotuksen uusiminen. Monien leutojen talvien takia siirtynyt poijujen painojen asennustyö tehtiin 29.5 ja 4 - 6.6 märkätyönä. Urakoitsijana meillä oli Suomen Vesityö Oy, heidän ruoppaajallaan työlautallaan ja hinaajallaan työ onnistui erittäin hyvin. Työ tehtiin seuraavasti: Kallioniemessä olevat poijupainot numeroitiin asennusjärjestyksen mukaan 22 kpl ja niihin asennettiin kettingit veden syvyyden mukaan. Painot siirrettiin kuorma- ja lavettiautoilla Sompassaareen. Siellä ne lastattiin työlautalle, jonka hinaaja toi Kallioniemeen ruoppaajan kanssa. Painot laskettiin kettingeistä ruoppaajalla pohjaan jo ennakkoon laitureihin linjatuille paikoille, työn yhteydessä siirrettiin viisi vanhaa poijupainoa uuteen paikkaan. Asennustyö tehtiin kolmessa tunnissa, jonka jälkeen HRV tarjosi päivällisen Suomen Vesityön työntekijöille ja HRV:n talkoolaiselle. Päivällisenä oli Pirkon tekemää lohikeittoa.

HRV:n lipunnosto ja veneilykauden avajaiset olivat Kallioniemen avajaisten yhteydessä 4.5. Helsingin Navigaatioseura järjesti merenkulunkilpailut 8.6 Kallioniemessä, HRV:n kotisatamassa, seuramme jäsenten avustuksella ajanotossa. Kilpailun jälkeen HRV tarjosi kilpailijoille ja järjestäjille kahvit ja saunan.

Venekerhomme juhannusta vietettiin perinteisesti Kallioniemessä, ohjelma oli menneiden vuosien mukainen, paitsi saimme pitkästä ajasta polttaa pienen, kaksi soutuvenettä sisältäneen vedenpäälle rakennetun kokon.

Kesälomakaudella 15.7 vieraili seuramme veneilijöitä Tammossa, Kaarinan Veneseuran vieraina heidän tukikohdassaan. Perinteinen HRV:n veneilyretki tehtiin Kaivokarille 23 - 25.8 ja retkeen osallistui ilahduttava määrä HRV:läisiä ystävineen. Paluumatkalla järjestettiin purjehtijoille kilpailu, joka epäonnistui tuulen tynnyntyä. HRV:n syyskokous oli 27.10 Kallioniemessä, jossa päätettiin tulevan vuoden 1992 toiminnasta, talousarviosta sekä valittiin uudet toimihenkilöt vuodelle 1992.

Marras- ja joulukuussa oli kolmet talkoot, jolloin aloitettiin Kallioniemen keittiöremontti.

Remontti-Mestarit: Hannu Marttila, Erkki Pennanen ja Vilho Järveläinen.

Kallioniemen vuokrasopimus allekirjoitettiin 11.06.1991 Kallioniemessä. Vuokra-aika on 10 vuotta ja vuokrasuhde alkaa 01.01.1992. Kuvassa: yhd.pj. Esa Levänen, piiri-isännöitsijä Matti Nurminen Kiinteistövirastosta ja yhd. I-siht. Hannu Marttila.

HRV:n hallitus 1991. Rakennusmestarien talon ylälämpiössä: vas. istuu hallituksen jäsen Erkki Pennanen, kommodori Pauli Pesonen, varakommodori Hannu Marttila, sihteeri ja katsastusmies Antti Laine, vas. seis. hallituksen jäsenet: Sauli Äikäs, Vilho Järveläinen, Harri Kiiskinen, katsastusmies Martti Pensamo ja I-satamakapteeni Matti Lipasti.

MATTI LIPASTI - NELJÄNNEN KOMMODORIN AIKA 1992 - 1995

Kommodori Matti Lipasti purjeveneessään S / Y AGATHASSA, tervehtii Sakari Marttilaa S / Y KARELIASSA purjehtiessaan.

Vuosi 1992 oli seuramme 17 toimintavuosi, joka aloitettiin talkootoiminnalla Kallioniemessä työn merkeissä. Kallioniemen kiinteistössä oli aloitettu päärakennuksen korjaustyöt jo vuoden 1991 puolella ja ne jatkuivat koko kevään 1992. Ne saatiin suoritetuksi juuri ennen veneilykauden avajaisia. Jäsenistömme osallistui kunnioitusta herättävällä n. 700 työtunnin panoksella kiinteistön kunnostustalkoisiin, tarvike- ja aliorakkahankintoihin.

Katsastusmiehiä seuraamme koulutettiin seuraavalle 4- vuotiskaudelle lisää Vilho Järveläinen ja Sauli Äikäs. Katsastustoiminta nopeutui ja tehostui keväällä ja katsastukset saatiin hoidettua lähes 100 prosenttisesti varsinaisina katsastuspäivinä, jotka olivat 21.5 ja 4.6.

Talkoita järjestettiin toimintavuoden aikana 8 kertaa keväällä, jolloin kunnostettiin laiturirakenteita. Pienvenelaituri oikaistiin asentamalla kaksi uutta betoniponttoonia. Toiminta suunnitelmasta poiketen laiturin jatkamistyö jäi vuodelle 1993, Kallioniemen kunnostus työn syötyä jäsenistömme voimavaroja. HRV:n lipunnostotilaisuus ja veneilykauden avajaiset pidettiin perinteisesti Kallioniemen avajaisten yhteydessä 9.5.

Veneilijät viettivät juhannusta Kallioniemessä oikein luvallisen kokon ääressä kauniin kesäillan hämyssä. Kokon sytytti Niemisen Hannu menestyksekkäästi ja kokko nosti palaessaan komean n. 10 metrin korkuisen kipinätornin taivaalle, hiipuen sitten aamuyön tunteina rantakallion rakoon. Juhannusohjelma oli perinteistä suomalaista ilonpitoa kesäyössä.

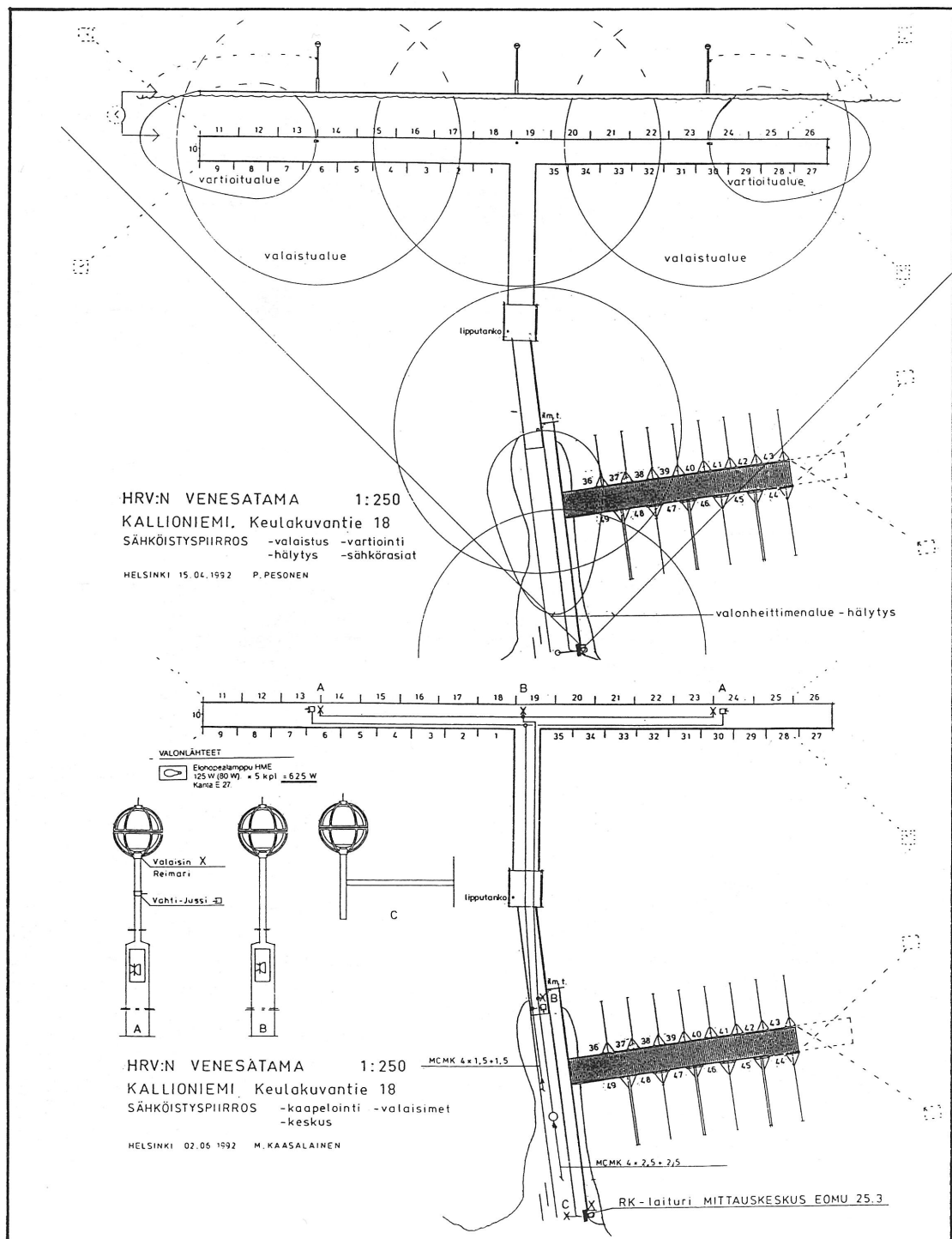
Heinäkuussa asennettiin Pauli Pesosen suunnittelemat ja Sahatien telakalla valmistamat valaisinpylväät laiturille syksyn iltoja valaisemaan ja laiturilla kulkua helpottamaan. Talkootilaisuuksien ruokailusta on vastannut Pirkko Paananen tarjoten maukkaita ja runsaita aterioita talkooväelle.

SATAMAMME SÄHKÖISTYS

Laiturin valaistus tehtiin alunperin tilapäisratkaisulla latukaapelilla ja -valaisimilla sekä viransyöttö kumikaapelilla. Kun laiturin kunnostustyöt vaativat sähkövirtaa, tehtiin ilmakaapelilinja laiturin päähän. Siitä kaapeli vedettiin laiturirakenteissa kiintopisteelle kaksoispistorasiaan. Tämä ratkaisu tehtiin kevättalvella -88.

Saatuani pyynnön hoitaa laiturin sähköistuksen, katselin venesatamia miten asiat on muualla ratkaistu. Päädyin ratkaisuun, mikä meillä on laiturillamme. Käyttäjät ratkaisoot, onko systeemi palveleva. Sähköistuksen asiantuntijana meillä oli Mika Kaasalainen.

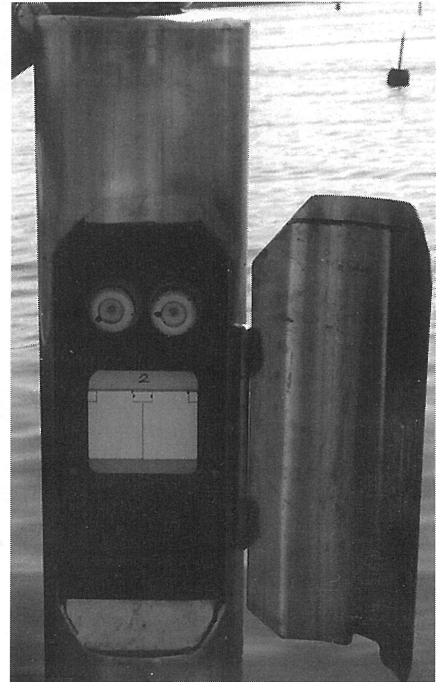
Pauli Pesonen

Sähköjohtojen suojausputkitus: Antti Laine ja komm. Matti Lipasti.

Satamamme pysyvä sähköistys rakennettiin kauniin ja lämpimän heinäkuun aikana, "Satamaveneilijöiden" toimesta. Materiaalien hankinnoissa olivat mukana ja käyttivät olevia suhteitaan HRV:n hyödyksi: Antti Laine sähkötarvikkeet, Vilho Järveläinen hankki RST-putket ja valaisinylväät teki Pauli Pesonen "Sahatien telakalla".

Valaisinylvään kiinnitys käynnissä: Pentti Holopainen ja Antti Laine.

Kesän aikana seuramme veneilijöitä vieraili Kaarinan Veneseuran tukikohdassa Tammissa 13.7. Veneilijöitten kesäretki tehtiin jälleen Kaivokarille 21- 23.8. Venekuntia tapahtumaan osallistui 11, joista erikseen mainittakoon Kaarinan Veneseuraa edustava Pappa Pesamo vaimoineen ihastuttavalla puuveeneellä Kurnusimpulla. Paluupurjehduksen voitti tiukan kilpailun jälkeen Hannu Marttila veneellään Karelia II.

Uudenkaupungin 375 juhlavuoden merenkulkukilpailuun osallistui Pauli Pesonen Helsingin Navigaatioseuran Navis V veneen miehistön jäsenenä. Heidän sijoituksensa kokonaiskilpailussa oli III tila.

Veneilykauden päättäjäiset pidettiin Kallioniemessä 24.10 Lukuisan veneilijäjoukon lisäksi Kallioniemeen saapuivat myös Hilma ja Vilho Kilpinen, jotka toivat tuulahduksen venekerhon toiminnan alkua ajoilta, muistellen aikoja entisiä. Päättäjäisissä jäsenistöä miellytti Antti ja Marita Laurisen kiitos, HRV:läisten suorittamasta ansiokkaasta meripelastustoiminnasta omassa satamassa myrskyn yhteydessä sattuneen köysirikon johdosta. Tilaisuuden yhteydessä pidetyn arpajaisten tuotto 520 mk luovutettiin Helsingin Meripelastusseura ry:lle.

Vuoden 1993 ja samalla seuramme 18 toimintavuoden aloitimme Kallioniemessä 20 päivänä helmikuuta, jolloin Pekka Nousiainen luennoi meille veneiden sähkölaitteista. Mielenkiintoisen ja paljon kysymyksiä herättäneen tilaisuuden järjestelyt hoiti Vilho Järveläinen.

Ensimmäiset talkoot olivat 20.3 ja kaikkiaan kokoonnuttiin työn merkeissä 10 kertaa 600 työtuntia. Kunnostettiin päärakennusta, murattiin puretun vanhan grillin tilalle uusi. Laituria jatkettiin kunnostamalla vanha vettynyt betoniponttooni, jonka varaan rakennettiin uusi laiturin kansi. Muuten laitureista selvittiin pienin kunnostuksin. Sukeltaja tarkasti laiturin ja poijujen vedenalaiset kiinnitykset 12.5.

Kevätkokous pidettiin 18.2 Kallioniemessä. Kokouksessa mietittiin, miten veneilijät voisivat vaikuttaa Kallioniemen kehittämiseen siten, että siitä tulisi viihtyisä virkistyskohde kaikille yhdistyksen jäsenille. Veneilykauden avajaisiin ja lipunnostoon kokoonnuttiin 8.5. Juhannusta vietimme entisten perinteiden mukaan, kokon polton, yhteisen laulupitoisen illan hiipussa kesäiseen syliin. Kaarinan Veneseuran tukikohdassa Tammissa vierailtiin 13.7 Koulutus- ja virkistyspäivää vietettiin Kallioniemessä yhdessä Hyvinkään Pursiseuran kanssa 14.8. Perinteinen syysretki tehtiin Kaivokarille 20 - 22.8.

Antti Yläne järjesti meille mielenkiintoisen tutustumiskäynnin Kuivasaareen. Rannikkotyökistökilta esitteli saaren museoitavia rakennuksia ja tykkejä. Mielenkiintoisin oli kunnostettu ja toimiva valtava venäläinen laivatykki, joka oli sijoitettu syvälle kallioon, vain iso tykinputki oli näkyvässä. Kiitämme Anttia järjestelyistä. Kauden päätäjäisiä vietimme 16.10 Kallioniemessä. Humallahden Venekerhoa kävimme onnittelemassa 3.9 kerhon 40 -vuotis merkkipäivänä, luovutimme kerholle HRV:n pienoislipun.

Vuosi 1994 oli seuramme 19 toimintavuosi. Toiminta aloitettiin tehokkaasti järjestämällä ensiavun peruskurssi. yhteensä 16 oppi- ja harjoitustuntia. Kurssipäivät olivat 4-6 maaliskuuta. Kurssin luennoitsijana toimi oman kerhomme luennoitsija Heli Rissanen harjoitusvälineistö oli vuokralla SPR:n Helsingin piiriltä. Kurssipaikkana oli Kallioniemi, kurseilla oli 20 seuramme jäsentä. Perinteiset laiturien ja huoltokaluston kunnostustalkoot aloitettiin 19.3 ja talkootoiminnan ohessa huolsimme myös Kallioniemen kesäkuuntoon. Talkoita oli 5 ja työtunteja 450, viimeiset oli 23.4.

Hallitus kokoontui vuoden aikana viisi kertaa, sääntömääräinen kevätkokous pidettiin Kallioniemessä 17.2, lipunnosto Kallioniemen avajaisten yhteydessä 7.5, veneiden turvatarkastukset pidettiin 25.5 ja 8.6 ja veneet todettiin varustuksiltaan moitteettomiksi.

Veneilijöiden juhannusta vietimme Kallioniemen hienossa ympäristössä Veli-Tapio Pensamon sytyttämän kokkotulen loisteessa laulaen hartaudella vanhoja merimieslauluja. Kokkotulen hiivuttua siirryimme Kallioniemen sisätiloihin nauttimaan iltapalaa.

Erityisen kauniin ja lämpöisen keskikesän päätteeksi tehtiin syysretki 19-21.8 Sipoon Norrkullalandettiin suorastaan myrskyisissä sääolosuhteissa. Olosuhteet merellä olivat hankalat, mutta syysjuhlan puitteet olivatkin sitten mahtavat. Seurakuntayhtymältä oli vuokrattu Lars Sonckin suunnittelema virkistys- ja kurssikeskus Honkkalinnassa käyttöömme.

Retkeilyn ohessa täydensimme ensiapuaitojamme Heli Rissanen ohjelman jatko-osana kevään peruskurssille. Retken kokonaisjärjestelyistä vastasivat Martti Rissanen ja veneilijöiden naistoimikunta. Heille kiitos muistorikkaasta ja viihtyisästä tilaisuudesta. Syyskokouksessa 30.10 käsiteltiin sääntömääräisten asioiden ohella Kallioniemen hoitovastuu asioita. Laiturit saatettiin talvikuntoon 12.11 ja todettiin veneilykausi 1994 päättyneeksi.

HONKALINNA

Suunnittelija arkkitehti Lars Sonck 1870 - 1956. Karelianismin mies. Lars Sonck sovellutti ns. karjalaistalon periaatteita suunnittelemiinsa huviloihin. Oleellisia piirteitä tällaisessa karjalaistyyppisessä talossa ovat materiaalina käytetyt tervatut pyöröhirret. Rakennusmassaan vaikuttavat ryhmittely ja koristeelliset päädyt, kuistit ja räystäät. Hänen ansiostaan pyöröhirsinen puurakennus on pysynyt jatkuvasti suosittuna romanttisena esikuvana eränkävijöiden ja retkeilijöiden majoille.

Kerhomme 20 toimintavuosi alkoi helmikuussa pidetyllä kevätkokouksella sekä karttapäivillä.

Kevään mittaan venekerholaiset osallistuivat vilkkaasti Kallioniemen talkoisiin, joissa kesävesijohdon rakentaminen oli työläin projekti. Kiitämme Antti Ylännettä, Pertti Leinosta ja E.M.Pekkinen Oy:tä. Näin siirtyi historiaan vedenkanto muovivastioissa veneeseen, sillä letkunjää vedettiin laiturille asti. Kesän aikana rakennettiin myös saunan päätyyn puuvaja. Suomen Moottoriveneliiton kevätkokouksessa luovutettiin Volvon-Ruorikilpailun ensimmäinen palkinto seuramme jäsenelle Antti Lauriselle. Saaripaikan etsintää jatkettiin edelleen, toukokuussa oli mökki tarjolla Kaunissaaressa, mutta tarkistuksen yhteydessä totesimme paikan meille sopimattomaksi. Pientä edistymistä tapahtui yhteisen telakointipaikan hankinnassakin.

Laitureita korjattiin, talkoita 5 ja työtunteja 320, veneiden turvatarkastukset suoritettiin ajallaan ja viikkoa ennen juhannusta tehtiin eskaaderi kahdeksan veneen voimalla Tallinaan. Teimme historiaa: ensimmäinen yhteinen veneretki ulkomaille! Menomatka oli tiukkaa vastaista. Osa veneistä lipui yön myötä, vuoroin auringonpaisteessa, vuoroin kuunkilossa. Paluumatka tultiin sivumyötäisessä ja väliin sateessakin. Tallinna oli purjehduskauden aikana monesti HRV:läisten veneiden matkakohde.

Sateesta huolimatta juhannus keräsi veneilijöitä Kallioniemeen hauskanpitoon. Myös Saimaalla seuramme lippu liehui viiden veneen perässä. Retretti tuli tutuksi, Puumalassa pistädyttiin, Savonlinnassa sompailtiin. Olihan siellä monta hauskaa paikkaa. Osa veneilijöistä käytti aivan uutta matkustus muotoa Saimaalle "Kumi-kanava" on vaivaton ja helppo liikkumismuoto. Näin välttyttiin monelta odottamiselta ja erilaisten paperin täytöltä. Pensamoiden venekunta purjehti Ruotsin rannikolla, jossa kohokohtana oli tutustuminen Kolmårdenin eläinpuistoon. Toiseen suuntaan Hiidenmaalle, purjehti Rissasen venekunta. Syysretki tehtiin Norrkullalandettiin jo toisen kerran. Sää suosi retkeläisiä ja tuulet olivat suotuisia.

Veneilykauden päättäjäisiin kokoonnuttiin lokakuun lopulla. Siellä oli "Saimaan Norppia" seilaamassa. Yhdistyksemme puheenjohtaja Asko Järvinen korosti puheessaan alaosastojen toiminnan merkitystä yhdistystoiminnassa. Kallioniemen toimintaan panostetaan ja se pysyy edelleen HRV:n kotisatamana. Syyskokous pidettiin 29.10 jossa tehtiin henkilövalintoja vuodelle 1996. Marras-joulukuussa muistelimme veneilykauden huippuhetkiä ja valmistauduttiin tulevaan juhluvoiteen. HRV:läiset kiittävät Pirkko ja Veikko Paanasta miellyttävästä yhteistyöstä.

" Saimaan Norpat " Kotkan meriniemessä.

Kesäloma Saimaalla 2 - 22.7.1995

Syksyllä syntynyt ja talvella haudutettu ajatus lähteä lomareissulle Saimaalle toteutui heinäkuun ensimmäisenä viikonloppuna. Lähtijöitä oli neljä venekuntaa. "Saimaan Norpat" eli Ylänteen Antti ja Raili pojanperheineen Aspasialla, Pulkkinen Jorma ja Kati + Mirakoira Marinellalla, Pesosen Pauli ja Mirku + Outi Virillä sekä Pennasen Erkki ja Raili Putella. Tapasimme sunnuntaina toisena päivänä heinäkuuta Kotkan kalarannan venesatamassa.

Kotkasta matkan oli määrä jatkaa maanantaiaamuna kumipyörillä Lappeenrantaan. Ensin rekka otti kyytiinsä Antin ja Paulin veneet ja myöhemmin iltpäivällä nouti Jorman ja Erkin veneet. Rekkaan mahtui veneiden lisäksi vain kipparit, ja näin ollen naisväki sai selvityä Lappeenrantaan omin avuin.

Veneet laskettiin Lappeenrannassa makeaan veteen. Odotellessamme sään selkiämistä kävimme tutustumassa sataman vieressä sijaitsevaan ratsuväen linnoitukseen, kiertelimme kaupungilla jne. Keskiviikko valkeni sään osalta suotuisana ja laivue lähti kohti Puumalaa. Tarkoituksena oli ajaa Ruokolahden Rantalinnan kautta mutta vesi oli niin korkealla, että Kaukopään tehtaiden sillan alikulkukorkeus oli liian pieni eivätkä veneet mahtuneet sen alitse, joten käännymme takaisin. Iltpäivällä meidät yllätti etelämyrsky Kutveleen kanavalle mentäessä. Veneen potkuri haukko ilmaa, yläreunassa olevista ilmavaihtoaukoista tuli vettä sisälle, tavarat sinkoivat hytissä. Ilman vahinkoja selvisimme kuitenkin suojaan. Radiosta kuulimme myöhemmin, että sama 20 m/sek myrsky oli tehnyt samaan aikaan tuhoja myös Helsingissä.

Illan suussa saavuimme Sahalahteen, josta olimme varanneet saunan. Etelätuuli on ainoa tuuli, joka sopii Sahalahteen ja niinpä sinne ei ollut asiaa jäädä. Ajoimme Puumalan keskustan suojaisaan venesatamaan. Miesväki kävi tutustumassa juuri valmistusvaiheessaan olevaan Puumalan siltatyömaahan.

Seuraavana päivänä jatkoimme matkaa kohti Punkaharjua. Sää ei meitä lämmöllään suosinut, mutta tuuli oli jo asettunut. Retetin satamaan saavuttuamme oli meitä sillä vastassa Lauriset ja Mari II. He olivat tulossa lisalmen Runnilta. Kiurujoessa olivat ajaneet uppotukkiin ja potkurit olivat rikkoutuneet. Kävimme Retretissä tutustumassa Iljan Repinin taidenäytelyyn ja se oli näkemisen arvoinen.

Norppalaivueen eron hetki oli tullut: Ylänteet ja Pulkkiset lähtivät Kuopion suuntaan, Pesoset kohti Paulin kotipaikkaa Liperin Tutjunniemeä ja Pennaset kotivesille Puruvedelle. Milloinkaan aikaisemmin emme olleet käyneet Puruvedellä muutoin kuin pienellä perämoottorivetoisella soutuveneellä. Tuntui hulpealta ajella kohti Kesälahtea. Puruvedellä oli veneliikennettä selvästi vähemmän kuin mihin olimme alkutaipaleella tottuneet. Viitoitus oli myös tasoltaan heikompi ja linjataulut puuttuivat tyystin. Hetken olimme tiellä tietymättömällä, mutta pian saavuimme kuitenkin tutuille vesille, jossa saaret ja luodot olivat oppainamme. Rantauduimme Kesälahden Kievarin venesatamaan, joka on ainoa sähköistetty laituri ja jossa on palvelut lähellä.

Pari päivää vietimme Kesälahdella sukuloiden ja nauttien rantakalasta. Tiistaina 11.7 suuntasimme takaisinpäin kohti Savonlinnaa ja sieltä Oravin kautta kohti Savonrantaa. Päämääränämme oli tavoittaa Pesoset Tutjunniemestä ja yhtyä uudelleen vähän pienemmäksi "Norppalaivueeksi". Tutjunniemi löytyi hyvin ja varmana maamerkinä oli Viri rannassa. Saunottiin, uitiin ja käytiin lavatansseissa Liperin kirkolla.

Monta päivää emme malttaneet oleilla paikallamme vaan suuntasimme kulkumme kohti Joensuuta ja Pielisjokea. Tälläkertaa "Norpat" ahtautuivat kaikki Putteen ja Viri jäi maanmerkiksi Tutjunniemeen. Pielisjoella yövyimme Jakokosken museokanavassa, jossa tutustuimme uitto- ja kanavamuseoon. Illalla kävimme kanavateatterissa katsomassa näytelmää "Pirtua, pirtua". Näytelmän esitti paikallinen nuorisoseura ja toteutus oli mainio.

Seuraavana aamuna lähdimme takaisin kohti Joensuuta. Kuurnan kanavassa onnistui Putelta sulutus jo huomattavasti paremmin kuin tulomatalla. Joensuussa oli tähtäimessä käydä Marjalan asuntomessuilla. Saimme luvan ajaa veneellä messualueelle, jossa oli hyvät laituriportit. Merikortti ei ollut ajantasalla uuden kanavan osalta, mutta meno onnistui näinkin. Päivä kului messuilla rattaosasti ja jalat väsähtivät. Illansuussa lähdimme taas Pyhäselälle, jossa sai olla silmä tarkkana irtotukkeja vahtiessa.

Etelää kohti liu'uttelimme Savonrannan ja Enonkosken kautta. Poikkesimme Rauhanlinnassa, jossa on hotelli-ravintola "Pitsilinnan" tyyliin. Savonlinnassa yövyimme Törninyörässä. Sieltä jatkoimme matkaa Sulkavan kautta Puumalaan. Keli oli leppoisa ja aurinkokin lämmitti meitä aika ajoin.

Perjantaina 21.7 miltei kolme viikkoa Saimaalla vietettyämme lastattiin veneet taas kumipyörille ja matkattiin Kotkaan. Merimiesravintola Kairo oli tällä kertaa auki ja ilta kului rattoisasti "Norpparetken" päättäjaisissä. Puten lokikirjaan kertyi maileja matkan aikana 655mpk. "Lyhennelmä Puten lokikirjasta." Erkki Pennanen

Maanantaina 3.7 Kumikanava siirti veneemme Kotkan kalasatamasta Lappeenrantaan. Eipä venäläiset tullimiehet etsineet hukkaamiaan tavaroita veneistämme. Eikä sulkumestarit käyttäytyneet yrmeästi.

Perjantaina 7.7 Tuunaan vierasvenesatamassa Punkaharjulla viisi HRV:n veneilijää yht'aikaa, " Saimaan Norpat" tapasivat Lauriset ja heidän veneensä MARI II. Tutustuimme Retrein näyttelyyn ja söimme yhteisen lounaan paikallisessa ravintolassa.

Lauantaina 15.7 Kuunvirran kanavassa Marjalan asuntomessuilla, Erkki Pennasen PUTTE on Minor Columbus, pit 8,35 m, lev 2,85 m, syv. 0.90 m. Yanmar-diesel 140 hv. nop. 22solm.

Erkki uutuuttan hohtavalla laiturilla kahen messuemännän keskellä.

NÄITÄ JUTTUJA KOETTIIN MATKALLA SAIMAALLA.

Saimaalla me seilattiin paljon nähtiin ja koettiin. Muista Saimaan Norpista kun erottiin, niin luoteeseen päin laivueemme kera seilattiin. Punkaharju taakse jäi Savonlinna eessäpäin. Lörtsyjä me aateltiin vaan kappas Olavinlinnaan jouduttiin, ylös alas kiivettiin ja maisemat ol kauniit niin. Pari päivää satamas viihdyttiin ja Kasinolla käväistiin. Ol meillä mukavaa, mutt matkaa piti jatkaa vaan. Oi matka oli kaunis kun Linnasaareen seilattiin, siellä laivuettamme korjattiin ja lokikirjat ajan tasalle saatettiin. Pidempäänkin viihdytty ois, vaan kuka matkanteosta vois jää pois. Siis ankuri hiio-o-hoi!

Varkauteen me seilattiin ja veneet muonaa täyteen lastattiin. Huoltomies, myös kävi hän korjas vian pienimmän, siis rauhas matkaa jatkettiin ja Taipaleen kanavalle saavuttiin. Köysissä aikamme riiputtiin, niin pian matkaa Leppävirralle jatkettiin, kirkko siellä katsastettiin ja taasen matkaa jatkettiin. Vieraakseen Kuopion pursiseura meidät ol kutsunut, joten livarinsalon saareen me matkattiin. Kyllä riemua siellä ol niin ja m/s Riesan porukkaan me törmättiin, vaikk sitä ei ois toivonut niin. Siitä ilosta kun selvittiin, niin aamulla Kuopioon suunnattiin. Kuopiossa kuohuviinit skoolattiin, kun puoleen väliin matkaa saavuttiin. Kas Kuopiossa gastit matkaan napattiin ja jälleen matkaa jatkettiin ja kaunis säässä Levälahdelle päädyttiin. Ilta rauhaisa laiturilla vietettiin ja jälleen aamulla matkaa jatkettiin.

Varistaipaleen kanavalle saavuttiin ja taasen köysissä monen metrin verran roikuttiin, vaan oli se upeata niin kun monta sulkuporttia me läpäistiin. Kauniin rännin ja Taivallahden kanavan jälkeen Valamoon me parkattiin. Uskoa ei voi milloinkaan mikä rauha siellä olikaan. Ympäristöön tutustuttiin ja seisovassa pöydässäkin me käväistiin. Ah, vatsa nautti kovasti niin kun valkosipulilanttua me nautittiin. Toinenkin päivä me Valamoa ihailtiin ja ihmetyksestä hiljennettiin. Vaan aurinko se nousi taas ja kera auringon me seilattiin ja jälleen kanavalle saavuttiin. Mutt tällä kertaa kokemus jo vankka meill, joten ei huolen häivää jäljell meill.

Mutt surku sattui sittenkin kun Karvioon me saavuttiin, kas gastin jalka lipes ja laidan yli kieppas, pää hältä kuivaks jäi kun muuten kastui yltäpäin. Kyll muille nauru kelpasi kun gastit maisterin tutkinnon suoritti. No, siit vaatteet kuivumaan ja matkaa sitten jatkamaan, kun Heinävedelle Kerman rantaan saavuttiin ol kaikki hyvin jälleen niin. Illalla Heinäveden kirkolle kiivettiin ja kaikki näytti pieneltä niin, siinä sitten saunottiin ja korttiakin läiskittiin. Aamulla ei aurinko säteilyt vaan vesi hiljaa vihmast, mutt iltapäivällä selkeni ja matkanteon hetki lähenei.

Ja kas kanavalle taas saavuttiin ja komeasti Kerman- ja Vihovuonteenkanavat me laskettiin ja ah Wirran Wiemään saavuttiin. Kyll ol paikka komea niin, että ihastuksesta mykistyttiin, kahvit juotiin ja nautittiin ja yöksi sinne jäädä me päätettiin. Päätöstä kertaakaan kaduttu ei, sillä paikka tuo sydämen kokonaan vei.

Jälleen kokkamme Savonlinnaan suunnattiin, sillä gastimme uusi jäsenemme meitä odotti niin. Vaan taaspa jatkui matka iloisesti Mannilanniemeä päin. Sinne kun me saavuttiin ja voi oli Tristan veneitä monia niin. Siinäpä sitten kilpailtiin ja mansikkaboolia maisteltiin, ilta se kului rattoisaan ja aamulla päätä jyskytti niin. Jo Lappeenrannassa meitä rakunat odotti ja melkein vieriksi kutsuipi, vaan mepä päätämme puistellen kerroimme matkamme jo loppuneen. Aamulla oli harmaa surkee, sillä kumikanavalle nyt venemme kohti Kotkaa kulkee. Bussissa gastit miettiä saattoi mitä kaikkea matkalla nähdä saattoi - ol ränniä, kanavaa, ullappa laakeeta - ol vettä pient ja isompaa mallii, jopa saunassa saattoi köllii. Mutt kyll se tuntui mukavalt taas kun haistaa sai meren ja tuntea pärskeen, tuli olo kotoinen ett ihan sydän hyrräs. Oli matka tuo upea, vertaansa vaille, vaan tiedäppä enää lähtisinkö tästä makian veden perään, kyll merimies merta ain rakastaa. Näitt juttuja koettiin matkalla Saimaalla ja laivuees oli meil vain kaksi laivaa - m/s Aspasia ja m/s Marinella ne koki näin paljon suurta ja pientä ja ilolla on muisteltu kaikea siltä. Tiina Yläne.

HANNU MARTTILA - VIIDENNEN KOMMODORIN AIKA 1996

Kunniakommodori Erik Ahtikari luovuttaa kommodorin viirin Hannu Marttilalle.

Juhlavuosi on alkanut vilkkaasti. Jo viimevuoden lopulla aloitettiin Pauli Pesosen johdolla juhlaulkaisun tekeminen. Työ on jatkunut koko alkuvuoden, myös HRV:n hallitus on kokoontunut yhteisten asioiden merkeissä.

Helmikuun iloisia asioita oli kun saatiin tieto, että seuramme jäsen Antti Laurinen oli voittanut toistamiseen VOLVO - RUORI veneretkeilykilpailun pistemäärällä 760. Antti Yläne oli viides, Pauli Pesonen oli 35 ja Erkki Pennanen 37. Seurojen välisessä kilpailussa HRV oli viides pistemäärällä 1943.

Helmikuun lopulla kokoonnuttiin Kallioniemeen HRV:n kevätkokoukseen ja maaliskuun alussa karttapäiville. Vuoden ensimmäiset talkoot oli 16 päivänä maaliskuuta. Lunta oli jäällä paikoin polviin ja kairauksessa todettiin jään paksuudeksi satama-alueella n. 60 cm. Laiturin nivelet tarkistettiin ja todettiin niiden kunto hyväksi. Näistä laituritalkoista alkaa taas konkreettinen toiminta uudelle veneilykaudelle. Tätä kirjoittaessani taivas on pilvessä ja lunta "häpsii", mutta ajatukset ovat jo kesän purjehduksissa.

Lauttasaarella 17.03.1996

Hannu Marttila
kommodori

Meidän veneet ja veneilyimme

M / V ANA I Mahonki rakenteinen retki vene, mitat n. 7 X 2.2 m, puoliliukuva. Moottori Albin bens/petr. 4-syl. 60 hv. nop 10 -12 s. Valmistusvuosi 1955, ei mukavuuksia. Vene oli hyvä retkeilyvene edellinen omistaja oli sillä käynyt Tukholmassa saakka. Meitä se palveli 6 - vuotta. Ihastuksen seurauksena ostimme veneen v. 1967. Veneen edelleen 1973.

Perheemme ja mukavuus vaatimuksien kasvaessa myimme

M / V ANA II Lujitemuovirakenteinen, tyypiltään Parlit, rakennettu 1970, Littoisissa, pit 9.2 m, lev. 2.7 m syv. 0.8 m Moottori:Perkinsdiesel, teho 47 kW, veneen paino n. 2.6 t nop. 8 - 6 sol. Vene ostettiin Littoisista syksyllä 1972. Varsinainen velykausi aloitettiin kesäkuun alussa 1973. Veneen rakennemuodot ovat Veneleh-

den 1972 mukaan otettu Pellingin- ja Summalaisveneiden runkojen muodoista, joista johtuen sen merikelpoisuus-ominaisuudet ovat erittäin loistavat. Kovassakin aallokossa se helposti löytää ajolinjansa. Olemme olleet erittäin tyytyväisiä " Anaan", olemme viettäneet siinä 23 -kesää, keskimäärin veneessä asumista noin 4-viikkoa / kesä. Muina aikoina viikonloput vietettiin Porkkalassa. Matkamme yleensä suuntautui Helsingin läntisille merialueille, Porkkala, Elisaari, Tammisaaren saaristo, Hankoniemi saaristoinen, Hiittisten saaristo ja Turun saaristo. Kaukaisin ja läntisin paikka oli kuitenkin Rauma. Matka tehtiin yhdessä M / V Virin kanssa. Anan lokikirjan mukaan matka tehtiin 28.6 -16.7 1986 välisenä aikana. Matka sujui suuremmista kommelluksista. Sää suosi meitä matkan aikana erinomaisesti. Menomatalla jouduimme Hangon itäisellä reitillä n.12 m /sek. tuuleen, josta selvittiin kunnialla Hankoon 30.06 klo 15.30 Raumalle saavuttiin 04.07. Matkaa kertyi 242mpk ja aikaa kului 32 h 15' . Kotimatalle lähdettiin 07.07 tulomatalla 14.07 rankka sadekuuro ylätti Hiittisten aukon kohdalla, jatkoimme kuitenkin matkaamme suunnitellulle yöpymispaikalle Lilla Krokön laguuniin johtoveneenä toimineen Virin taitavan kipparin luotsaamana. Lähtiessämme seuraavana aamuna jatkamaan matkaa, Hangon läntinen selkä oli aivan peilityyni. Lomatkamme päättyi Porkkalan " Vaakaluodolle" 15.07 klo 18.30. Matkaa kertyi nyt 300.8 mpk ja ajoaika 40 h 20'. M / V ANAN: miehisitön muodostivat " Komentaja " Eeva, " Kippari" Erik ja " Perämies" Antti nuorin poikamme vuoteen 1977 saakka.

Veneily ja siihen liittyvä luonnon läheisyys on ollut näin vanhalle merenkävijälle mitä parhaita vastalääkettä ja ennenkaikkea HRV:n nuorekas ja viihteellinen " porukka" on pitänyt nuorekkaampana mitä itse voi uskoakaan. Kolmena viimeisenä kesänä veneily jäi hyvin vähiin, neljä -- viisikertaa oltiin vesillä. " ANA" myytiin elokuussa 1995. Kyllä siinä tippa meinasi tulla silmäkulmaan.

Nyt kun meiltä niin sairauksien ja ikääntymisen myötä varsinainen veneily on loppunut, niin haluan kiittää Teitä kaikkia siitä, että olemme voineet olla yhtenä pienenä tekijänä perustamassa ja luomassa HRV:tä ja että olemme voineet antaa sen vähäisen tukemme kerhon kehittämisessä. Tästä kaikesta huolimatta pyrimme olemaan toiminnassa mukana, jos ei muuta niin ainakin päältäkatsojana.

Hyvät HRV:n veneilijät Avec, kuten eräässä puheessani olen sanonut "Minun käsissäni veneen ruori pysyy paljon paremmin kuin kynä." Veneen laita reittä vasten, lentävä pärskeen roiskahdus kasvoille. Kaukaisten luotojen kutsu, myrskyn majesteetisuus. Ulkosaarten elävien luontokappaleiden usko ja luottamus, rehtien miesten toveruus. Näistä seikoista olen ammentanut innoitukseni ja ne ovat olleet oppainani niille ja opettajilleni, miehille joiden kaltaiset ova vähitellen häviämässä meren aaltojen helmaan, haluan lausua kiitokseni.

Onneksi on vielä ihmisiä ja ystäviä, joiden kanssa voi kuunnella meren kohinaa ja haastella menneistä päivistä. Ehkä löytyy minulle vielä jostakin veneestä "gastin" paikka.

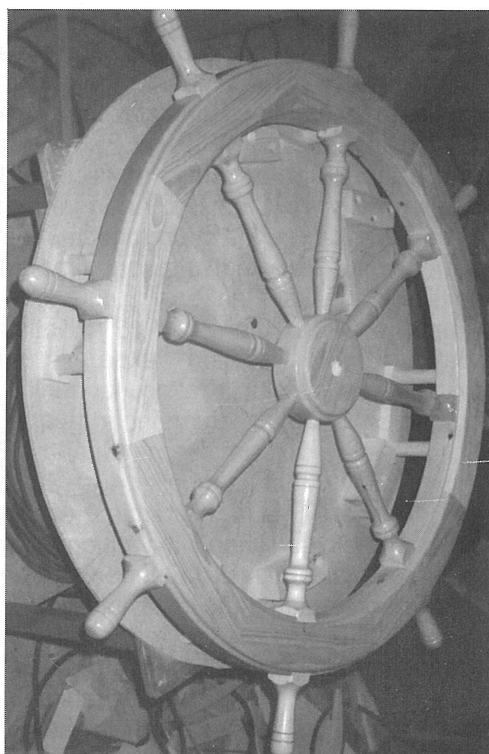
Erik Ahtikari

RUORIVALAISIN

HRV:n messissä olevan ruorivalaisimen ovat tehneet Johannes ja Martti Pensamo. Kuvasarja kertoo eri työvaiheista heidän puusepän-verstaassaan Kaarinassa. Ruoripyörän sähköistyksen teki Kaarinan ammattikoulun sähkölinjan opiskelijat. Näin ruoripuörästä tuli ruorivalaisin ja se somistaa messimme lakea.

Kuvat: Martti Pensamo

ELMON VAIHEITA

Martti ja Anja Pensamo ovat itse tehneet purjeveneeseen, Helmsman 31 suunn. H. Södergren pit. 9.30 m lev. 3.02 m syv. 1.65 m. Runko laminoitiin vuokramuottiin. Veneen rungon valmistaminen itse laminoimalla ei vaadi varsinaisi käsityötaitoja. Se vaatii hyvää muottipohjaa, näkemystä ja tietoa siitä, missä piilevät tulevan rungon heikot kohdat ovat, missä tarvitaan jäykkyyttä ja missä ai-nevahvuuksista on haittaa. Peruslähtökohta on tasaisen lämmin ja kuiva työtila, kussakin työvaiheessa tarvittavat välineet ja tarvikkeet on oltava käsillä. Huolellisuus ja aika- taulun suunnittelu ova tärkeitä, ollaan tekemisissä kovettuvan hartsin kanssa - se ei anna töppäilyjä anteeksi.

Työvaiheet: Muottien pesu ja vahaus. Vahattavien pintojen on oltava ehdottoman pölyttömät ja kuivat, koska laiminlyönnit näkyvät valmiissa pinnassa. Irrotuskalvon levitys, pintojen maalaus gelgoatilla. Valmistaja antaa ohjeet gelgoat- pinnan ja ensimmäisen mattokerroksen (300 g/m²) laminoitajajoista, jos ensimmäinen mattokerros laminoidaan liian aikaisin, saattaa maton kuvio näkyä valmiissa maalipinnassa. Liian pitkä väli voi aiheuttaa sen, että pinnat terttuvat toisiinsa.

Eripainoiset matot ja rowing-kudokset laminoidaan suunnittelijan ohjeiden mukaisesti mahdollisimman yhtäjaksoisesti. Veneen kyljissä ja kansirakenteissa voidaan käyttää kerrosrakennetta, jossa laminaatin keskelle tulee balsa- tai "Divinycel"-levyjä. Tällä saavutetaan kevyt ja jäykkä rakenne. Vaneri- tai metallivahvikkeita voidaan käyttää rasi-tuskohdeissa, kuten pollareiden ja vinssien kiinnityskohdissa.

Jännittävin vaihe koko hommassa on muottien irroitus. Silloin selviää koko komeus- tai karmeus. Hankalan muotoinen kansi muotti irtoaa paineveden tai -ilman avulla, runkomuotti yleensä kiilojen avulla.

Kappaleiden yhteenliittäminen: Runkomuotin puolikkaat pultataan yhteen, sen jälkeen puoliskot liitetetään laminoimalla. Päälaipio, polviot ja kölitukka laminoidaan paikoilleen. Laminoitunut kalustemuotit asennetaan paikoilleen. Sen jälkeen runkomuotit irroitetaan, kansi sovitetään ja liitetään paikoilleen. Seuraavissa vaiheissa alkaakin siten rahaa palaa - varustelu alkaa.

Venettä tehtiin kuin "Oopperataloa", vähän kerrassaan ja hyvää, kustannukset aina arvioitua suuremmat. Tähän ilmeisesti perustuu venetarvikkeiden hurja hinta, kunnon veneilijä ei turhia kitsastele, parasta on oltava, "Maksoi mitä maksoi".

Pari vuotta ainokaisemme törrötti rakennettavana, ilman köliä. Valmistuihan se, pikkuhiljaa. Vihdoin koitti vesillelaskun päivä tai yö. Keskellä kesäistä yötä rikattiin ystävien avustuksella. Oli kaunis, tekijöiden mielestä "Maailman kaunein vene".

Martti ja Anja Pensamo S/Y ELMO L- 5565

HRV:ten omatekoiset veneet

Tenho Kaasalainen teki teräsveneneen Vinjetin joka valmistui vesillelaskukuntoon 1975. Oli ensimmäinen vene Kallioniemen rappiolaiturissa. Veneen on piirtänyt B. Lindberg, piirustukset ovat vaaneeriveneen rakentamiseen tarkoitettut ja niitä markkinoi Tekniikan Maailma. Nimellä Hydrospeed 25, mitat: 7,5 x 2,5 m. Malli oli suosittu itse rakentajien keskuudessa. Ma-

teriaalina käytettiin St-37,3 mm:n teräslevyä. Rakentaminen aloitettiin 3-75, vesillelasku oli 8-75, tarkoitus oli nähdä veneen tasapaino. Miten sijoitetaan säiliöt ja muu painava varustus, että veneen tasapaino ja kulkuasento tulee hyväksi. Sisustus ja muu varustelu tehtiin valmiiksi seuraavaan veneilykauteen -76 mennessä. Vinjetillä veneiltiin 14-vuotta.

Lauri Komonen aloitti veneen rakentamisen vuonna -75. Silloin tuttavani kertoi alkavansa tekemään venettä, niin kysyin, että minkälaista venettä? Tuttavani sanoi, "että kahdeksan metristä", jolloin sanoin, että tehdään samantien kaksi kappaletta saman kokoisia veneitä. Näin päätös syntyi viidessä minuutissa. Veneet rakennettiin lasikuidusta vuokra-

muotille. Vesillelaskukuntoon veneet valmistuivat v. -77 ja vene nimettiin Lucy-Lady. Pituus 8,9 m lev. 3,0 m ja syväys 0,8 m. Moottori, Arona AD 295, 31 hv. Vene on uppoumarunkoinen, kolmekajuuttainen matkavene. Kuvassa molemmat veneet, Laurin vene on keskimmäinen.

Ratkaistuani, että teen veneeni itse, oli taivasalla rakentajan materiaali itsestään selvyys, se on teräslevy. Piirustukset olivat samanlaiset kuin Tenholla. Talven -78 aikana muutin ja piirsin piirustukset mieluisiksi sekä aloitin rakennustyöt. Tenhon neuvon mukaan veneestäni tuli kokonaan katettu. Vesillelaskukuntoon veneeni tuli v. -81, nimeksi veneeni sai Isäni hevosen nimen VIRI. Virin mitat pit. 8,5 m, lev. 2,6 m, syv. 1,0 m, moottoreina Volvo-Penta TMD-30.

Kolmekajuuttainen matkavene, jonka rungonmuoto on puoliliukuva, mutta teräsrakenteisena painaa liikaa joten käytös on uppoumarunkoisen. Vuosien mittaan olen tehnyt veneeseeni muutoksia, ensimmäiseksi levitin puolesta välistä perään 50 cm. Seuraavaksi tein ankan-nokan tikkaineen keulaan, sitten oli vuorossa uimataso perään, kotelomuotoisena se toi lisää varastotilaa. Keulapotkuri helpottaa veneen kääntelyä satamissa ja kanavissa, sen tein perämoottorin alavaihteesta ja 12 v molempiin suuntiin pyörivästä sähkömoottorista. Viri on palvellut perheeni veneily tarvetta jo viisitoista vuotta, ja olemme siihen edelleen tyytyväisiä.

Pauli Pesonen.

KUIVASAARI

Linnake ja linnoitusmuseo Pietari Suuren merilinnoituksessa.

Saari sijaitsee Helsingin edustalla kaksi kilometriä Harmajan majakkasaaren itäpuolella. Pinta-alaltaan saari on 13,43 hehtaaria. Pituus n. 700 m ja leveys n. 350 m. Helsingin meriväylä kulkee Harmajan ja Kuivaraaren välistä.

Kun Venäjä menetti pääosan laivastostaan 1905 käydyssä sodassa Japania vastaan, heikkenivät pääkaupungin Pietarin puolustusmahdollisuudet oleellisesti voimakkaan Itämerenlaivaston puuttuessa. Ensimmäinen analyysi tehtiin 1907 Tallinnanlahden ja Mäkiluodon välisen alueen linnoittamiseksi sulkemaan Suomenlahden keskiosa. Nikolai II käski 1909 toimikunnan tutkimaan voisiko keinotekoisille saarille sijoittaa kaksi järeää tykkipatteria, yksi Naissaaren pohjoispuolella olevalle Uusimatalalle ja toinen Mäkiluodon lounaispuolella olevalle karille.

Tallinna - Mäkiluoto strateginen suunnitelma valmistui ilman tekosaaripattereita ja 16.11.1911 Keisari sen vahvisti allekirjoituksellaan. Tällöin alettiin laatia tarkempia suunnitelmia alueen linnoittamiseksi, jolloin myös Helsingin alue tuli mukaan. Nikolai II hyväksyi suunnitelman 5.6.1912 sekä nimesi vielä saman vuoden lokakuun 19. päivänä kaupungit maa- ja meriväen tukikohdiksi sekä linnoitettaviksi maan ja merenpuolilta. Tallinnasta tuli Itämerenlaivaston pääsatama. Linnoitustyöt olivat jo osittain alkaneet 1911.

Linnoitusalue nimettiin Pietari Suuren Merilinnoitukseksi. Helsingin merilinnoitusosan uloimmaksi linnakkeiksi tulivat rakennettaviksi lännestä katsoen: Miessaari, Rysäkari, Katajaluoto, Harmaja, Kuivasaari, Isosaari, Itä-Villinki ja Vuosaaren Skatanniemi. Näin syntyi myös Helsingin väylä merellinen portti Harmajan ja Kuivasaaren väliin. Molemmat saaret varustettiin myös kokoonsa nähden raskaasti, Harmajalle 4-tykkinen 6" Canet patteri ja Kuivasaareen 4-tykkinen 10" Durlacher patteri. Kuivasaari valmistui juuri ennen I-maailmansodan syttymistä 1914. Tällöin saarella oli n. 20 lämmitettävää rakennusta, käsittäen asuntoja, varastoja, työhuoneita, 2-kasarmia ja saunan. Saaren pohjoispäässä oli satama jossa 2-laituria aallonmurtajineen. Satamasta patterille oli rakennettu rautatie joka kulki kivetyn päätien reunalla. Betonoituja linnoitusrakennuksia oli seuraavasti: Päälaiturialueella viestibunkkeri, sisältäen puhelinkeskuksen ja 2-majoitus- tai työhuonetta. Saaren itärannalla valonheitinasema jossa oli koneasema- ja valonheitinsuojatilat. Valonheitinasemasta johti toinen rautatie saaren eteläkärkeen. Heitin liikkui radalla konevoimalla ja suoritti valaisutehtävänsä. Eteläkärjessä oli linnakkeen komentopaikka jonka päältä kohosi matalahko panssaritorni. Tornissa oli tähystysraot sekä kattoon sijoitettu periskooppi meritähystystä varten. Eteläkärjessä sijaitsee myös mittausverkon betoninen mittausasema Katajaluodon ja Isosaaren pattereiden apupisteenä. Mereen sijoitettujen tähysmiinujen laukaisukaapelit tulivat lännestä ja etelästä komentopaikkaan. Länsirannalla oli 10" patteri 4:n tykin rintamassa etelään. Patteririntaman itäpäässä tähystysraolla varustettu betoninen tulenjohtoasema ja länsipäässä avoin mittausasema. Patterin alla on vahvasti betonoidut ammus- ja panoskellarit sekä itäpään alla majoitustilat. Patterin takana on linnakkeen pääsähköasema jossa oli 2-Harkow-merkkistä dieselgeneraattoria linnakkeen valaistusta ja muuta tarvetta varten. Venäläisten poistuttua toukokuussa 1918 jäivät Helsingin ulkolinnakkeet täysin ehjinä saksalaisten ja suomalaisten haltuun.

Tänään kestorakenteet, poisluettuna komentopaikan panssaritorni, ovat jäljellä joskin osaksi muuteltuina. Alkuperäistä muista rakennuksista ovat säilyneet puurakenteiset sotilasruokala, päällikön asunto, alakasarmi ja sementtitiilinen sauna.

Venäjän uudelleenrakennetun laivaston pääaseeksi tuli Obuhovin terästehtaan tuottama 12" sähköistetty laivatykki, joita ns. linja- eli taistelulaivoihin sijoitettiin 12 kpl neljän 3-tykkiseen panssaritorniin. Rannikkotykkistö, joka tuolloin kuului Venäjän maavoimiin, sai myös samaa tykkikalustoa sijoitettavaksi avoasemiin tai yhden ja kahden tykin panssaritorneihin. Helsingin merilinnoitukseen ei tällaisia rakennettu. Näitä tykkeitä oli kuitenkin Suomen alueella Örössä ja Inon linnoituksessa Karjalan kannaksella. Örön patteri jäi ehjänä suomalaisille mutta Inon venäläiset räjäyttivät poistuessaan Suomesta.

Kalustoa säilyi kuitenkin ehjänä räjäytyksen jäljiltä. Inon jälleenrakentaminen kiellettiin Tarton rauhansopimuksen yhteydessä. Linnoituksen purettua kalustoa käytettiin myöhemmin Suomen rannikkotykkistön eri kohteissa. Pietari Suuren merilinnoitukseen oli ollut myöskin tarkoitus sijoittaa Obuhovin 14" merikanuunoita kaksoispanssaritorneihin peräti 9-tornia. Työt oli aloitettu Mäkiluodossa ja Viron alueella mutta jäivät keskeneräisiksi maitten irtaannuttua Venäjältä. Varsinaista tykkikalustoa ei tällöin jäänyt kumpaankaan maahan.

Suomessa päätettiin 1930 kahden 12" tykkitornin rakentamisesta. Ensimmäinen valmistui Mäkiluotoon ja toinen Kuivaraareen. Tornien rakentamiseen käytettiin venäläisiltä Mäkiluotoon jääneitä 14" tykkitornien osia sekä Inosta purettua materiaalia.

Pääasiallisena syynä järeiden rannikkotykkien siirtymisestä historiaan oli sota-alusten pienentyminen Itämeren alueella sekä elektroniikan kehittyminen sellaiseksi, että järeiden tykkien ammusten lentoradan mittaaminen ja väistäminen oli tullut mahdolliseksi, sekä meritorjuntaohjukset joilla näiden tuli korvattiin ja joka liikkuvuutensa ansiosta voitiin siirtää sinne missä kaukotorjunnan tarvetta esiintyisi. Suomeen saatiin ensimmäiset meritorjuntaohjukset Neuvostoliitosta 70-luvulla. Tämä MTO-66 ohjuskalustokin on nyt saanut uudenaikaisemman seuraajansa. Vaikka meritorjuntaohjukset eivät kuuluneetkaan Kuivasaaren linnakkeen kalustoon, on katsottu niiden museoinnin soveltuvan saareen osana rannikkotykkistön kaukotorjunnan historiaa. Osa ohjuskalustoa on jo siirretty saareen josta tarkempi näytteillepano valmistunee 1996-97 aikana.

Kirjoituksessani tulee Kuivasaari esille silloisen emämaan pääkaupungin Pietarin puolustuksen osana, mutta sen merkitys myös Suuriruhtinaskunnan pääkaupungin puolustuksessa on kiistaton. Vaikka nykyisen rannikkopuolustuksen kaukotorjunnan tuliasemat ovatkin nyt siirtyneet pois saarilinnakkeilta ei näiden merkitys silti ole oleellisesti vähentynyt. Kuivasaarikin jatkaa Helsingin portinpylväänä vielä vuosia eteenpäin.

Lähivuodet ovat olleet kokeilua ja opettelua museotoiminnan ja linnakkeen sovittamiseksi kumpaakin palvelevaksi ja hyödyttäväksi. Linnakemuseon yhtenä tarkoituksena on ollut alunalkaen edistää osaltaan aselajinsa historian tuntemusta nykyisille ja tuleville rannikkopuolustajille ja myös siitä kiinnostuneille.

Matti Katajainen

Kilpailen vieraisiin

Kerhomme johto lienee suuressa viisaudessaan halunnut aktivoida jäsenkuntaansa muunkinlaiseen veneilytoimintaan kuin sahaamaan viikonloppuisin " Hästörallia" ja siinä mielessä uudesti-synnytti työrukkasekseen myös retkeily- ja kilpailutoimikunnan osaltaan toteuttamaan sanottua jaloa pyrkimystä. Liikkeellelähtöä lienee kuitenkin haluttu pehmentää miehittämällä toimikunta aluksi turvallisen passiivisilla henkilöillä, jotta porukka ei lennähdä ahterilleen äkkinykäyksestä. Viime kesänä toimikunta kuitenkin pääsi helposti liikkeelle, kun aina aktiivinen (ei kai radio?) huvi- ja virkistystoimikunta oli jo edellisenä kesänä kutsunut kerhomme Helsingin Moottorivenekerho ry:n (HVMK) vieraaksi heidän saarisatamaansa Girsholmiin, Sipoonselän luoteiskulmassa.

Erinäisten sähläysten ja unohtamisten jälkeen saatiin tiedotukset retkestä ja menonmatkalla järjestettävästä helposta merenkulun perhekisasta kerhon ilmoitustaululle, jopa (ainoastaan) viikkoa enen tapahtumaa (13-14 pv kesäkuuta 1987). Tuon saavutuksen jälkeen järjestäjät (em. toimikunnat yhdessä) jäivät toiveikkaasti odottelemaan ilmoittautumisrynnäkköä retkeen ja kilpailuun. Lievää törkeämmällä painostuksella, kuitenkin suoranaiseen väkivaltaan syyllistymättä, he saivatkin kerhomme vajaasta kolmestasadasta veneestä peräti kuusi mukaan, joista kaksi venekuntaa ei ollut järjestelyistä vastaavien toimikuntien jäseniä. Toisaalta osa toimikuntienkin jäsenistäkin onnistui keksimään päteviä syitä kotisatamaan jäämiseksi.

Menomatkan perhekisaan järjestäjät onnistuivat uhkailuilla ja muilla houkutuksilla painostamaan puolet retkelle osallistujista, liput tarvittin toimitsijatehtäviin. Satunnainen veneilijä sikin (vahingon-) iloa pitkin päivää seuratessaan kilpailun eri vaiheita, joista seuraavassa muutamia pomintoja tapahtumajärjestyksessä.

Retkeily- ja kilpailutoimikunnasta lähti mukaan ainoastaan puolet ja lähtenytkin puolisko sai veneen vesille vasta pari päivää enen retkeä, joten sille kysymyksessä oli kesän neitsytmatka, ellei pesrāti telakka-ajo. Kilpailun vetäjä ehti kuitenkin aamupäivällä käydä koeajamassa laatimansa kilpailureitin Kotiludolta Girsholmeniin ja todeta sen ajokelpoiseksi ja turvalliseksi. Sääkin oli viimekesäiseksi varsin kohtuullinen, ei pahemmin tuullut eikä satanut. Kotiludolle palatessaan hän ehti todeta myös maalipisteen ajanottajaksi lupautuneen purjehtijan luovivan ajoissa asemapaikalleen. Sitten sitä saikin odotella; kun kilpailu piti alkaa klo 13 ei saarella ollut kuin Finnairin venekerhon jäseniä omissa kisoissaan. Siinä oli tilaisuus vaihtaa kokemuksia järjestäjien kesken, samansuuntaisia olivat ongelmat heilläkin. Aikanaan saapuivat myös meidän kilpailijat Kotiludolle ja kisa päästiin aloittamaan tunnin myöhässä. No, sanotaanhan sitä sanassakin, että " parempi myöhään kuin vielä myöhempään".

Kilpailun vetäjä päiviteli miehistölleen, että saadaanko sitä ollenkaan eroa aikaan, kun on niin helppo kisa. Kilpailijoille annettiin karttakopiona valmiiksi piirretty reitti, joka kaiken lisäksi pääasiassa noudatti virallisia väyliä. Navigaattorille jäi siis ainoastaan aikojen laskeminen ja tarvittaessa kompassisuuntien määrittely, sekä muutaman tehtävän ratkaisu joko matkan aikana, tai välittömästi maaliin tulon jälkeen.

Veneet lähetettiin liikkeelle viiden minuutin välein niin että nopein lähti viimeisenä. Sitten lähti kilpailun johto jännittyneenä oikomaan kohti väliaika-asemaa, eikä ollut uskoa korviaan, kun asemavene kertoi ainoastaan yhden kilpailijan ohittaneen heidät "oikein". Toiset kaksi oli nähty " kaukaa horisontissa väärällä väylällä". Olipa asemaveneessäkin ollut jo perheriita lähellä " ollaanko sitä me nyt oikeassa paikassa". He kun myös navigoivat sinne samanlaisella karttakopiolla kuin kilpailijatkin ja olivat aivan oikeassa paikassa. Johdon veneessä kuultiin jupinaa; " olisiko se reitti pitänyt vielä aiatakin lippusiimalla".

Selvittyään järkytyksestä johto oikaisi maalipisteeseen, jossa ikävissään odotellut toimitsija (hänelle ei saatu tietoa lähdön siirtymisestä) oli ilmeisesti " ilahduttanut maksaansa" niin, että ensimmäinen (ja ainoan) kilpailijan tullessa maaliin hän innoissaan ilmoitti kellonajan, joka ei ollut mahdollinen ja totesi sitten, että "oho, olipa kello väärinpäin kädessä". Onneksi aika otettiin myös johtoveneessä, joten lopputulos oli ok. Voittaja olikin ajanut kisan vallon mainiosti ja vieläpä yksin (siitä huolimatta, vaiko sen takia?) mikä nostaa suorituksen arvoa.

Girsholmenissa totesimme iloksemme, että sinne olivat löytäneet kaikki, niin kilpailijat kuin toimitsijat ja isännät ottivat vieraat avosylin vastaan. Saaren esittelyn, saunomisen ja muun ohjelman lomassa jaettiin runsaat palkinnot myös päivän kilpailusta. Ilta jatkui tanssin ja seurustelu merkeissä pitkälle yöhön ja "siellä kaikilla oli niin mukavaa.."

Satunnainen veneilijä on muuten täysin vakuuttunut ja tietää sen myös kokemuksesta, että tässä kilpailussa reitiltä eksyneet veneilijätkin ovat kokeneita ja erinomaisia kippareita, mutta kai se kilpailutilanne/- jännitys teki tällä kertaa tepposet. Niinhän se merenkulkukilpailussa yleensäkin on, että kerran kun "missaa" eikä sitä kohta huomaa, niin vaikeudet alkavat, varsinkin pimeääjossa (sumu ja / tai yö).

Vierailu Girsholmenissa oli ainakin satunnaisen veneilijän mielestä ihan onnistunut ja vähintäänkin siellä oli erilaista kuin Hästössä. Siksikin oli vahinko, että meitä oli niin vähän. Olisi toki ollut mukavaa, jos myös kerhomme johtoa olisi ollut paikalla. Hästössä oli ollut samana viikonloppuna 18 venettä ja sehän on todella paras paikka Suomenlahden rantamilla, joten miksipä sitä....

Merenkulkukilpailuista vielä sen verran, että jos HVK:laisten joukossa löytyy kiinnostusta asiaan, niin satunnaisen veneilijän kuulema mukaan retkeily-kilpailutoimikunta olisi valmis järjestämään parin illan pikakoulutuksen navigoinnin / kilpailu teorioista kevään mittaan. Tulevana kautena voitaisiin sitten pitää kisat tai parit esim Hästössä. Jatkossa olisi mukavaa herättää henkiin myös perinteikkäät avoimet " Lauttasaaren ympäri ajot", kunhan saadaan rohkaistua osallistujia myös omasta kerhosta.

Miksi kannattaisi osallistua merenkulkukilpailuihin? Ehkäpä edellä oleva tarina jo sinänsä riittää vastaukseksi eli, että pystyisi kuljettamaan alustaan suunnittelemaansa reittiä, myös vaikeissakin olosuhteissa. Viimekädessä siinä on kysymys turvallisuudesta, mutta myös miellyttävästä tunteesta merenkulkutaitojen kehittyessä. Lisäksi osallistumalla SMVL:n seurojen avoimiin kilpailuihin voi luotettavalla tavalla laajentaa "veneilyreviiriään", vieraila eri venekerhojen satamissa ja ennenkaikkea tutustua toisiin veneilijöihin.

Arvellaan, että yksi syy haluttomuuteen mitata merenkulkutaitojaan kilpailussa on pelko, että paljastaa taitojensa todellisen laadun. Se on kyllä pään panemista pensaaseen, paljon pahempaa on, jos taitojen tai uskon puute paljastuu vasta tosi tilanteessa, tai vaikkapa on vain este veneilyharrastuksen laajentumiselle. Näin uskoo ainakin kokemukseenkin perustuen, ainakin Satunnainen veneilijä. HKV:n Teuvo Junttila.

Naviksen - Ruori, Navigointikilpailu Kotiluodolla. Nro 10 Pertti Leinosen kipparoima
M / S EVELIINA

PIRKKO JA VEIKKO PAANANEN

Kallioniemen hengen luojina voimme pitää Pirkkoa ja Veikkoa. Aina, kun astelet Kallioniemen pihaan, voit jo arvata, ketkä ovat sinua vastassa ? Pirkko ja Veikko ja heidän koiransa. Pirkon hymy ja nauru ei voi olla tarttumatta sinuun, vaikka olisit huonotuulinen ja masentunut. On vietetty monta lämmintä ja antoisaa hetkeä Veikon ja Pirkon hoitamassa ja huolehtimassa Kallioniemessä. Kesän kauniina iltoina olemme istuneet laiturilla kalassa, innolla narraten kalaa tai istuneet iltaa grillin ääressä. Pirkko siellä on paistanut maittavia lettuja jokaisen nautittavaksi. Ja tietysti voilla paistettuina ja mansikkahillon kera. Ohikulkija on myös huikattu maistamaan antimia.

Veikko huolehtii meidän kaikkien hyvinvoinnista, pitää pihan siistinä ja lämmittää saunaa kaikille toiveiden mukaan. Kalat, joista olemme maukkaina ruokina nauttineet ovat aina olleet Veikon savustamia ja ah, niin makoisia! Tulee vieläkin vesi kielelle. Venelaitureita ja veneitämme on Veikko valvonut vuosikausia huolella ja antamuksella. Ohjannut niin vieraat kuin oman väen oikeille paikoille ja antanut neuvoja asioiden oikeille menettelyille. Yhteisapelillä kaikki sujuu, yhteisapelillä onnistuu!

Venekerhon kiitokset!

HMPY - HRV:n lähinaapuri Matosaassa

Meripelastustyötä tarvitaan aina, kun on vesilläliikkujia. Päävastuu meripelastustyöstä on Suomessa viranomaisilla. Heidän rinnallaan tarvitaan kuitenkin vapaaehtoisia meripelastajia, varsinkin nyt, kun viranomaiset vähentävät voimiaan merellä. Vapaaehtoissektoria vetää v. 1997 sata vuotta täyttävä Suomen Meripelastusseura (SMPS) jonka jäsenenä n. 30 paikallista meripelastusyhdistystä ja n. 30 tukiyhdistystä. Näillä on yhteensä n. 60 pelastusvenettä.

Helsingin Meripelastusyhdistys on Suomen Meripelastusseuran helsinkiläinen jäsenyhdistys, jonka toimialue on Lauttasaaresta Porvoon mlk:n Onnukseen. Toiminta käsittää kaikki meripelastusyhdistysten työmuodot. Jäseniä on runsaat 500, mikä suhteessa näihin toimintoihin ja Helsingin merialueen veneilijämäärään on aika vähän. Tukikohta on Matosaassa. Meripelastustoimintamme kohdistuu nykyään pääosin veneilijöihin, koska harrastuksen runsaan kasvun tuloksena useimmat vesilläliikkujat ovat juuri veneilijöitä.

Siksi meripelastusyhdistyksillä tulisi olla takanaan veneilijät ja heidän seuransa - viimmemainitut yhteisöjäseninä, jotka suorittavat vaatimattoman jäsenmaksun toimintamme tueksi ja tuovat tilaisuuksimme asianharrastajia. Veneilijät itse taas voisivat olla henkilöjäseniä, tukien aatetta kuudellakymppillä (Hki) vuodessa, lukien antamamme informaation ja olemalla reservinä, josta saamme uusia toimivia jäseniä meidän vanhojen puolisokeiden tai muuten väsähtäneiden tilalle.

Toiminnassa on kaksi omaa venettä (omavenejaosto eli OMVE) ja toimintaa jäsenten veneillä (jäsenvenejaosto eli JÄVE). JÄVE:n päätoiminto on VAPU eli Veneilijäapu. VAPUun kootaan ja koulutetaan joukko venemiehiä, jotka merellä ollessaan ovat valmiina auttamaan pulassa olevia veneilijöitä (Vanhan Hyvän Merimiestavan velvoitus) tai tilanteen vaatiessa hankkimaan apua. VAPUvene ei päivystä kotona eikä merellä. Työtä on tehty kesästä 1987 alkaen. Nyt osallistujia on 50. Yhtään naiskipparia ei toistaiseksi ole ilmestynyt.

PV ANTTI HUIMA on 12m pitkä kevytmetallia, nopeus n. 25 solmua.

SEURAN JOHTOHENKILÖT 1976 - 1996

Kommodorit:

1976 - 82 Erik Ahtikari
1983 - 84 Lauri Komonen
1985 - 91 Pauli Pesonen
1992 - 95 Matti Lipasti
1996 - Hannu Marttila

Sihteerit:

1976 - 81 Tuomo Häkkinen
1982 - 85 Heikki Salo
1986 - 90 Antti Paakkanen
1991 - 95 Antti Laine
1996 - Vilho Järveläinen

I - Satamakapteenit:

1976 - 78 Jukka Eerikäinen
1979 - 89 Tenho Kaasalainen
1982 Matti Nevalainen
1983 Keijo Hämäläinen
1984 Matti Nevalainen
1985 - 86 Eero Kyllönen
1987 - 89 Harri Kiiskinen
1990 - 91 Matti Lipasti
1992 - 93 Sauli Äikäs
1994 Hannu Marttila
1995 Martti Pensamo

Hallituksen jäsenet:

1976 - 79 Yrjö Arino
1976 - 89 Tenho Kaasalainen
1976 - 82 Pauli Pesonen
1976 - 86 Jorma Pulkkinen
1979 - 82 Jukka Eerikäinen
1980 - 84 Matti Nevalainen
1982 - 87 Per-Erik Linholm
1983 - 84 Ilmari Jokinen
1983 - 92 Erkki Pennanen
1987 - 92 Martti Pensamo
1980 - 90 Antti Iaine
1990 Eero Kyllönen
1990 - 91 Harri Kiiskinen
1991 - 93 Sauli Äikäs
1991 - 95 Vilho Järveläinen
1992 - 93 Jari Kiema
1992 - Martti Riisanen
1993 - 94 Eero Porkka
1993 - 95 Antti Yläne
1995 - Antti Laurinen
1996 - Hannu Laurila

Kunniakommodori:

1986 - Erk Ahtikari

Varakommodorit:

1976 - 82 Aarno A Saarinen
1982 - 85 Kari Koskinen
1985 - 95 Hannu Marttila
1996 - Antti Yläne

Rahastonhoitajat:

1976 - 82 Lauri Komonen
1983 - 84 Pauli Pesonen
1984 - Mirjami Pesonen

II - Satamakapteenit:

1976 - 83 Vilho Kilpinen
1984 - Veikko Paananen

Katastusmiehet:

1977 - 79 Jukka Eerikäinen
1977 - 79 Lauri Komonen
1980 - 82 Tenho Kaasaainen
1980 - 82 Matti Nevalainen
1980 - 82 Pauli Pesonen
1983 - 85 Heikki Salo
1983 - 85 Eero Kyllönen
1986 - 89 Ilkka Niemi
1989 - Martti Pensamo
1989 - Antti Laine
1992 - 93 Sauli Äikäs
1992 Vilho Järveläinen
1995 - Erkki Pennanen

Tilintarkastajat:

1976 Kai Hagelberg
1976 Juha Arino
1977 Eino Matikainen
1977 - 79 Raimo Sulkamo
1978 - 82 Kalevi Berlin
1980 - 84 Reijo Klemettilä
1983 - 86 Erik Ahtikari
1985 - 86 Jukka Eerikäinen
1987 - 89 Matti Lipasti
1987 - 91 Aimo Haakana
1990 - 92 Antti Yläne
1992 - 94 Markku Nieminen
1993 - 94 Harri Kiiskinen
1995 - Marita Laurinen
1995 - Kimmo Salo

HELSINGIN RAKENNUSMESTARIVENEILIJÄT HRV ry JÄSENREKISTERI 1996 AAKKOSJÄRJESTYKSESSÄ								
Jäs. nro	Päivitetty Liit. pvm.	Nimi	Mk.tutkinto	Veneen nimi	Rek. nro	Purje nro	Tyyppi	Kats.lk.
5	15.12.76	Ahtikari Erik	Rann. laivuri					
60	02.03.89	Brandt Peter	Rann. laivuri	Julia		L - 3974	Maxi Fenix	A2
44	10.08.91	Fjäder Heikki						
40	10.06.87	Haakana Aimo	Avom. laivuri					
19	05.05.80	Hienkoski Juhani						
53	06.03.91	Hintsala Kimmo T		Windlust		L-2449	Smiling	B1
42	24.02.88	Holopainen Pentti			A-19820		Vihe 485 R	B2
48	20.07.89	Isoniemi H. Juhani	Avom. laivuri					
9	11.05.77	Jokinen Ilmari			A-10945		Terhi 405 Fun	C1
15	16.08.78	Juola Erkki	Rann. laivuri					
32	19.06.85	Jussila Ossi		Carita	A - 15184			C1
35	06.06.86	Järveläinen Vilho	Avom. laivuri	Lili		L-6654	Helmsman 23	B2
6	16.12.76	Kaasalainen Tenho	Avom.laivuri	Tui-Tui			Barlit	B2
55	02.05.91	Kaikkonen Jari						
64	16.04.94	Kekkonen Lauri						
41	07.08.87	Kiema Jari						
63	04.03.94	Kiesilä Rauno						
22	23.10.80	Kiiskinen Harri						
54	12.03.82	Kiuru Erkki						
11	26.07.77	Koistinen Eero	Saar. laivuri					
1	30.11.76	Komonen Lauri	Rann. laivuri					
12	02.06.78	Koskinen Kari						
23	04.11.80	Kostiainen Raimo	Rann. laivuri					
43	01.07.88	Kutvonen Martti	Rann. laivuri	Inga	A-16197		Marino 9000	B1
47	20.05.89	Kylliäinen Heikki						
28	23.07.84	Kyllönen Eero						
29	10.05.85	Kyllönen Pentti						
31	21.05.85	Kärkkäinen Teuvo	Rann. laivuri	Vilukontti	A-13845		Bella 600 HT	B2
30	10.05.85	Laine Antti						
66	05.04.95	Laurila Hannu	Rann.laivuri	Heiju		L - 720	H vene	B2
50	19.03.90	Laurinen Antti	Rann. laivuri	Mari 2	A-19649		Marino 9000 BC Fly	B1
56	16.05.91	Lauronen Pentti						C2
10	17.05.77	Lehtonen Olavi						
13	05.06.78	Leinonen Pertti	Rann. laivuri	Eveliina	A-7724		Matkavene	B1
7	30.12.76	Lepola Eero	Rann. laivuri					
18	23.01.80	Lindholm Per-Erik	Rann.laivuri					
38	02.04.87	Lipasti Matti	Avom. laivuri					
34	01.04.86	Lyytinen Pauli						
25	02.06.82	Marttila Hannu	Rann.laivuri	Karelia II		L-2861	Avance 245	B 1
36	18.06.86	Mattus Aslak		Joyce	A-17388		Conan 26	B2
46	20.04.89	Mehtio Kari	Rann. laivuri	Majava		L-2614	FE 83	A2
8	22.03.77	Nevalainen Matti	Avom. laivuri					
27	01.06.84	Niemi Ilkka	Avom. laivuri	Unda		L-1031	Guy 21	B1
37	26.03.87	Nieminen Markku	Rann. laivuri					
26	30.06.82	Olin Gunnar	Rann. laivuri	White Lady	A-20578		Coronet 31 AC	B1
14	07.08.78	Pennanen Erkki	Rann.laivuri	Putte	A-12685		Minor Columbus	B1
33	25.11.85	Pensamo Martti	Avom. laivuri	Elmo		L-5565	Helmsman 31	A2
3	10.12.76	Pesonen Pauli	Avom. laivuri	Viri	A-3193		Hydrospeed 28	B1
57	17.05.91	Porkka Eero T						
4	10.12.76	Pulkkinen Jorma	Rann. laivuri					
61	02.05.90	Reth Kaj						
58	04.10.91	Rissanen Martti	Rann. laivuri					
52	30.08.90	Rissanen Timo O.	Rann. laivuri		A-15032		Flipper 535	B2
16	26.04.79	Salo Heikki	Rann. laivuri	Pirlina		L 2206		A2
62	02.04.92	Salo Kimmo	Avom.laivuri					
45	20.04.89	Saloranta Heikki	Rann. laivuri					
24	01.06.81	Siira Markku						
2	08.12.86	Siitonen Paavo						
54	28.03.91	Sohlberg Jorma	Rann. laivuri					
59	07.03.92	Turpela Jorma	Rann. laivuri	Lucky Lady			Trista 30	B2
51	25.05.90	Varis Pasi T						
39	10.05.87	Vehviläinen Pekka	Avom. laivuri					
20	06.06.81	Vähälä Maunu	Rann. laivuri					
	24.06.82	Wennerström Jussi						
21	23.01.80	Yläne Antti	Rann. laivuri	Aspasia	A-6628		Tristan 820	B1
49	23.08.89	Aikäs Sauli	Rann. laivuri		A-4247		TG 7000 King Cruiser	B2

**Siitpä väylä menevi,
Lohiluotojen lomitse,
Siikasaarien sivuitse,
turvallisille vesille.
Muisteloille mieluisille,
uusille vuosikymmenille.**